



Vlaams
Parlement

vergadering **33**
zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 2 mei 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
ACTUALITEITSDEBAT over de inbreng van Vlaanderen in het nieuwe Belgische stabiliteitsprogramma en de impact ervan op de meerjarenbegroting	5
Motie	24
ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aanwezigheid van leden van de Vlaamse Regering tijdens het Europees kampioenschap voetbal in Oekraïne	25
ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mogelijke gevolgen inzake vaste benoeming en pensioenrechten voor leerkrachten die na hun 65 nog aan de slag blijven	27
ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het initiatief van de inspecteurs-adviseurs erkende godsdiensten omtrent interlevensbeschouwelijke competenties in het onderwijs	29
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de activering van bruggepensioneerden in het kader van de zogenaamde 'war for talent'	32
ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kwaliteit van de fietspaden in Vlaanderen	35
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde maatregelen tegen een verdere stijging van de distributiekosten en de rol ter zake van de steden en gemeenten	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verklaringen van de minister betreffende de aangekondigde stijging van de distributienettarieven en het uitblijven van de decretale hervorming van het systeem van groenestroomcertificaten	38
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	43
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012 tot wijziging van sommige eindtermen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de vakgebonden eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs, wat betreft de natuurwetenschappen of fysica en/of chemie en/of biologie – 1534 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	43
Artikelsgewijze bespreking	43

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft – 1494 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	47
ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012 tot wijziging van sommige eindtermen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de vakgebonden eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs, wat betreft de natuurwetenschappen of fysica en/of chemie en/of biologie – 1534 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	48
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft – 1494 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	48
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Erik Tack, Filip Dewinter, Felix Strackx en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 2 mei 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de inbreng van Vlaanderen in het nieuwe Belgische stabiliteitsprogramma en de impact ervan op de meerjarenbegroting – 1585 (2011-2012) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	48
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	49
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	52
Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	52

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 13.59 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Marino Keulen: ambtsverplichtingen;

Hermes Sanctorum: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Patricia De Waele, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 60/26*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over de inbreng van Vlaanderen in het nieuwe Belgische stabiliteitsprogramma en de impact ervan op de meerjarenbegroting

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het actualiteitsdebat over de inbreng van Vlaanderen in het nieuwe Belgische stabiliteitsprogramma en de impact ervan op de meerjarenbegroting.

Het debat is geopend.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, de Vlaamse Regering is afgelopen maandag bij de Federale Regering op de koffie gevraagd. Ze heeft daar mogen vernemen welk stabiliteitsprogramma voor de komende drie jaren de Federale Regering aan de Europese Commissie zal voorleggen.

De Federale Regering heeft hierbij het nieuwe advies van de Hoge Raad van Financiën (HRF) gevolgd. Dat nieuw advies gaat niet langer uit van een verdeling van de sanering van de globale overheidsfinanciën op basis van de verdeelsleutel die 65 procent bij de federale overheid en 35 procent bij de rest legt. Dat percentage zou door middel van door Vlaanderen geboekte overschotten kunnen worden bereikt. Het nieuwe streven houdt in dat alle entiteiten in 2015 een begrotingsevenwicht zouden bereiken.

Ik heb in de pers gelezen dat de Vlaamse Regering daarvan akte heeft genomen. Meer is er niet gebeurd. De minister van Begroting heeft er akte van genomen dat de federale overheid volgend jaar iets meer in het rood mag gaan dan de Hoge Raad van Financiën eigenlijk had voorzien. Hij heeft er akte van genomen dat het Waalse Gewest, de Franse Gemeenschap en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest de inspanningen die wij al lang hebben geleverd over twee jaar mogen spreiden.

De minister-president heeft in De Morgen het volgende verklaard: “Een echte goedkeuring werd niet gevraagd”. Ik vind dit op zijn minst vrij bizar. De federale overheid laat zonder

enige debat en zonder verduidelijking van de modaliteiten weten wat ze de Europese Commissie zal overmaken. Dat is bizar omdat we weten hoe Vlaanderen zijn bijdrage tot de sanering van de globale overheidsfinanciën zal moeten leveren. Daar is blijkbaar niet over gesproken.

In het licht van de zesde staatshervorming zullen de bijbehorende middelen bij de overheveling van bevoegdheden niet voor de volledige 100 procent worden overgeheveld. De heer Van den Heuvel heeft dit op 17 april 2012 in de commissie berekend. Indien het advies van de Hoge Raad van Financiën wordt gevolgd, zal het slechts om 75 procent gaan.

Ik ben blij dat de minister-president hier aanwezig is. Enkele maanden geleden heeft hij op deze tribune het Vlinderakkoord bejubeld. Er zou een overdracht van middelen en van bijna 17 miljard euro aan middelen naar de deelstaten komen. Dit staat trouwens ook in de algemene beleidsnota Staatshervorming van de Federale Regering. Het gaat in totaal om 16.898.000.000 euro. Afgerond is dit 17 miljard euro. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

Mijnheer Van Rompuy, dat is nu net het probleem. De minister-president heeft dat hier bejubeld. Hij heeft verklaard dat het om de grootste staatshervorming ooit gaat. We krijgen er al dan niet versnipperde bevoegdheden bij. We weten al dat ze niet homogeen zijn. Samen hiermee zal een bedrag van 17 miljard euro worden overgeheveld.

Welnu, minister-president, minister, die ballon is vandaag doorpikt, want de deelstaten zullen het met 4 miljard euro minder mogen doen. En dan hebben we het nog niet gehad over de usurperende bevoegdheden, alweer goed voor een gat in de kas van 140 miljoen euro.

Minister-president, dit is een hold-up op de Vlaamse begroting, zeker op de begrotingen van de volgende Vlaamse regeringen. En wat ik niet begrijp, is dat u dat allemaal zo laat passeren. In de commissie Financiën wist minister Muylers te melden dat hij nog geen zicht had op één en ander. Muylers wist dus van niets, de Vlaamse Regering wist van niets op 17 april, en toen u op 30 april buitenkwam nadat u bij de Federale Regering op de koffie bent geweest, zei u dat u nog altijd van niets wist. We weten wel één ding. Brussel en Wallonië krijgen respijt voor het bereiken van het evenwicht, de Federale Regering schuift de facturen door naar de deelstaten en vooral naar Vlaanderen. En wat doet de Vlaamse Regering? Ze staat erbij en ze kijkt ernaar.

De vragen liggen dan ook voor de hand, minister-president. Waarom hebt u bij voorbaat niet gezegd waar het voor u op staat? Waarom hebt u niet op voorhand over de modaliteiten van het stabiliteitsprogramma onderhandeld? Waarom neemt u vrede met wat er vandaag voorligt? De conclusie is immers dat indien het dan toch niet de bedoeling was van de Federale Regering om enige inbreng toe te laten bij deze ontmoeting inzake het stabiliteitsprogramma dat zou worden overgemaakt aan de Europese Commissie, u daar maandag beter was weggebleven. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, minister-president, minister, beste collega's, de heer Van Houthem heeft de situatie al geschetst. Maandag is er overleg geweest tussen de Federale Regering en de verschillende deelstaten. Daar is het federale Belgische stabiliteitsprogramma besproken. Het werd ook ingediend voor 1 mei. De federale overheid heeft die datum gehaald met een programma dat beantwoordt aan de vereisten die Europa voorschrijft. Met tegen 2015 een nultekort, een begroting in evenwicht, zijn we een goede leerling in de Europese klas. U zult misschien zeggen dat dit evident is, maar als u even de ronde van Europa maakt, dan ziet u dat het absoluut geen evidentie is dat elke lidstaat het huiswerk op orde krijgt tegen 2015. Op dat vlak moeten we ook als Vlaanderen, als belangrijkste deelstaat binnen die federale context, toch wel tevreden zijn dat het traject is gehaald.

Het stabiliteitsprogramma bevat ook een belangrijke context, namelijk dat alle overheden naar nul gaan in 2015. U zult zeggen dat dat ook normaal is. Wij vinden dat hier in Vlaanderen al lang normaal, maar u weet dat we toch een tijdje in andere omstandigheden hebben geleefd. De Hoge Raad van Financiën had de 65/35-regeling vooropgesteld waarbij de deelstaten, ook al hadden ze al een begroting in evenwicht, toch nog een extra bijdrage moesten leveren. Dit is allemaal van de baan, in dit nieuwe stabiliteitsprogramma staat heel duidelijk dat alle overheden naar een evenwicht moeten gaan. Dat wil zeggen dat deelstaten – en dan denken wij aan Vlaanderen – niet langer moeten opdraaien voor tekorten op andere niveaus zodat bijvoorbeeld het deficit van een federale overheid gesocialiseerd zou worden door overschotten op andere niveaus. Ik denk dat het voor Vlaanderen toch ook een grote stap voorwaarts is dat dit werd gehaald.

Ik hoor zeggen dat Brussel respijt krijgt tot 2015. Welnu, mijnheer Van Hauthem, vroeger was dat tot 2016. Men vraagt heel duidelijk een extra inspanning aan Brussel om een jaar te vervroegen. Ook voor het Waalse Gewest is de boodschap heel duidelijk, de federale overheid stelt dat er in 2015 geen tekorten mogen zijn, dat alle overheden op nul moeten uitkomen. Dat is toch wel een ander uitgangspunt dan een jaar geleden in rapporten van de Hoge Raad van Financiën.

Ik vind het een beetje smalletjes, mijnheer Van Hauthem, om hier nu te komen zeggen dat Vlaanderen zich in de doeken heeft laten doen, integendeel. Voor de eerste keer staat in een federaal stabiliteitsprogramma: in 2015 alle overheden een begroting in evenwicht.

De heer Joris Van Hauthem: Dat is juist, mijnheer Van den Heuvel. Misschien hebt u het daar nog over in uw betoog, maar de pendant is wel dat er een andere manier is om de overheidsfinanciën te saneren: wanneer bevoegdheden worden overgedragen, wordt geen 100, zelfs geen 90 of 80, maar 75 procent van de middelen overgedragen. Dat moet men er altijd bij zeggen. Dat is mijn probleem. Ik vraag me af waarom de Vlaamse Regering dat daar niet te berde heeft gebracht. Het gaat over veel meer dan een begrotingsevenwicht alleen, er wordt hoe dan ook een factuur doorgeschoven.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Van Hauthem, ik zal daartoe komen, wees een beetje geduldig. Ik heb vijf minuten spreektijd, ik zit aan drie en heb dus nog twee minuten om mijn verhaal af te maken.

Ik wil nog even stilstaan bij het positieve element dat Vlaanderen in de komende jaren een begroting in evenwicht moet hebben en geen overschotten. We kunnen volop investeren in een goed ondersteunend beleid, in onderzoek en ontwikkeling, in gebouwen voor onderwijs, in een betere mobiliteit en in noodzakelijke investeringen voor Welzijn, zodat we daarvoor budgetten kunnen vrijmaken.

Mijnheer Van Hauthem, is dat iets nieuws wat u zegt? In de nota van Bart De Wever, ondertussen anderhalf jaar geleden, stond dat bij bevoegdheidsoverdrachten 90 procent zou worden overgedragen. Het stond ook in de nota-Vande Lanotte, het stond in bijna alle nota's die de voorbije jaren zijn gepresenteerd bij de staatsvormingsbesprekingen. Er is dus niets nieuws onder de zon. U doet nu alsof Vlaanderen zich in de doeken heeft laten doen. Neen, dat is absoluut niet juist. Vroeger was het en-en, nu is het feit dat we een overschot moeten hebben, geschrapt, en het andere is blijven staan. Maar het bestond vroeger ook. Het is een beetje flauwtjes om nu te zeggen dat dit totaal nieuw is. Het stond in verschillende nota's van verschillende partijen. Bevoegdheidsoverdrachten zouden niet aan 100 procent gebeuren.

Ik ga ermee akkoord dat we dat moeten bewaken. Dat is iets anders. We moeten daar niet freewheelend over gaan. Ik roep de Vlaamse Regering op om de komende maanden in het overleg op de Vlaamse strepen te staan. Dat geldt voor alle deelstaten. Dat moet ook eens worden gezegd: we zitten in poleposition. In vergelijking met het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest is onze situatie toch wat comfortabeler om die discussie

met de federale overheid aan te gaan. Ik ben ervan overtuigd dat de andere deelstaten zeker een partner voor ons zullen zijn om het overleg met de federale overheid aan te gaan.

Als woordvoerder van onze fractie vind ik dit een positieve ontwikkeling. Die zegt dat overschotten voor Vlaanderen niet noodzakelijk zijn tegen 2015, zodat we ons beleid volop kunnen voortzetten en de groei van investeringen van Welzijn tot Mobiliteit kunnen stimuleren. Inzake de discussie over de bevoegdheidsoverdrachten geloof ik sterk in de daadkracht van onze minister-president en zijn team om voor Vlaanderen een goede prestatie neer te zetten. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Voorzitter, ministers, collega's, ook wij willen hier een positief verhaal brengen. De Federale Regering heeft samen met de deelstaten een stabiliteitsprogramma voorgesteld aan Europa dat ervoor zorgt dat we in 2015 naar een nultekort gaan.

We mogen niet te lichtzinnig omgaan met die inspanning, vooral als we naar de ons omringende landen kijken waaronder Nederland waar een regeringscrisis is ontstaan. De inspanning die België zich hier veroorlooft, is een ontzettend grote inspanning. Ik geef grif toe dat we een kleine verschuiving hebben gemaakt ten opzichte van het voorstel dat eerst voorlag. We creëren wat meer ruimte voor 2013 en dat is goed. Een te sterk bezuinigingsbeleid werkt contraproductief. Ik las vandaag in een krant een grote titel: "Het Europese crisisbeleid neigt naar collectieve zelfmoord." Een te sterk austeriteitsbeleid zorgt voor een afname van de groei en voor recessie. Spanje glijdt af naar een recessie, maar ook het Verenigd Koninkrijk dreigt daarin terecht te komen.

De keuze die wij hier hebben gemaakt, is om een groei te laten bestaan binnen een sterk begrotingsbeleid, namelijk iets meer ruimte voor 2013, dat gecompenseerd wordt in 2014 en 2015, wanneer er hopelijk weer groei is. Dat is een goede keuze. We mogen ook niet te lichtzinnig doen over de inspanningen die de collega's van het Waalse en Brusselse Gewest moeten doen. Van hen worden veel meer inspanningen gevraagd om tegen 2015 tot een nulresultante te komen ten opzichte van wat oorspronkelijk voorlag. We mogen dat niet negatief benaderen. Welk voordeel zou Vlaanderen trouwens hebben indien Wallonië en Brussel totaal geen groeiritme meer zouden kunnen realiseren en in een recessie zouden terechtkomen? Dat zou ook voor onze eigen economie nadelig zijn. Het is ook in de federale context belangrijk dat we de ruimte laten aan de andere gewesten maar terzelfdertijd met hen dwingend afspreken om te bezuinigen met het oog op een begroting in evenwicht, zonder daar de groei te fnuiken. Dat zou slecht zijn voor onze eigen economie.

Minister-president, een aantal zaken zijn voor mij nog niet helemaal duidelijk. Ik heb het dan onder andere over de impact van de staatshervorming op bijvoorbeeld de inspanningen die zullen moeten worden geleverd in 2014-2015. Er is al gezegd dat er een verminderde doorschuif van middelen zal zijn. Over welk bedrag gaat het dan voor Vlaanderen? Welke impact zal dit hebben op de meerjarenbegroting van Vlaanderen?

Om ruimte te creëren voor 2013 vragen we aan de gemeenten om een overschot te realiseren van 0,1 procent. Welke mogelijkheid heeft Vlaanderen om zicht te krijgen op het al dan niet realiseren van die doelstelling? Bestaat er een procedure om dit te evalueren en op te volgen? Zo niet, komen we daarna terecht in een negatief verhaal waarin we niet de doelstelling hebben bereikt die we moesten bereiken?

Het is goed dat België een dergelijk stabiliteitsprogramma heeft. Het is een voorbeeld voor Europa, niet alleen omdat we inzake begroting onze doelstelling willen bereiken maar ook omdat we een verhaal vertellen aan Europa waarin een strikt begrotingsbeleid wordt gekoppeld aan een beleid waarin ook nog groei en relance mogelijk zijn. Dit stabiliteitspact is een juiste benadering. (*Applaus bij sp.a en CD&V*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, heren ministers, collega's, er is inderdaad een akkoord bereikt tussen de federale overheid en de verschillende entiteiten in dit land voor een nieuw stabiliteitsprogramma. Met dat programma schakelen wij ons in in de doelstellingen die Europa heeft gesteld om een begroting in evenwicht te hebben tegen 2015.

Er is in heel Europa behoorlijk wat gemor over de strenge aanpak die de Europese Unie daarbij hanteert. Ik wil daar twee zaken bij opmerken. Ik denk dat het een goede zaak is dat we nu eindelijk een strenge aanpak hebben. In het verleden waren er ook al afspraken over een stabiliteitsprogramma binnen de Europese Unie maar al te vaak werden lidstaten daar niet aan gehouden. Onder andere Frankrijk en Duitsland hebben op een bepaald moment de 3 procentregel overtreden.

Langs de andere kant hebben we op een bijna slapstickgewijze manier kunnen ervaren dat Griekenland ronduit loog over zijn cijfers. Het is een goede zaak dat we ondertussen hebben bijgeleerd. We hebben gezien dat een muntunie een sterk budgettair beleid nodig heeft. Daar zet Europa nu op in. We hebben ook gezien dat er niet alleen op het budgettaire moet worden ingezet. Budgettaire orthodoxie kan niet zonder economische relance. Daar is nog heel wat werk.

Mijn fractie vindt het voor het Belgische stabiliteitsprogramma een goede zaak dat de Hoge Raad van Financiën zijn insteek heeft aangepast. Het is billijk dat alle overheden nu gevraagd wordt om te streven naar een evenwicht tegen 2015. Op die manier moeten alle entiteiten in dit land hun inspanningen opwaarderen. Het kan niet zijn dat de beste leerling in de klas, Vlaanderen, gevraagd zou worden om nog beter zijn best te doen terwijl geen extra inspanningen worden verwacht van de andere leerlingen. Mijnheer Sannen, ik wil uw redering omdraaien. U hebt gelijk dat het voor Vlaanderen geen goede zaak zou zijn indien wij buurlanden of buurregio's zouden hebben die er slecht voor staan. Maar je zou je ook kunnen afvragen waarom nu pas andere entiteiten in dit land wordt gevraagd om die inspanningen te leveren. Waarom werd hun dat al niet vroeger gevraagd, op het moment dat Vlaanderen dat wel al deed?

Los daarvan, het is een goede zaak dat het nu gevraagd wordt. Het akkoord ligt in de lijn van de nieuwe insteek van de Hoge Raad van Financiën. Hoewel heel wat waarnemers twijfel zaaien, geven we de andere entiteiten in dit land het voordeel van de twijfel voor wat betreft de haalbaarheid. Wij zullen in 2015 zien of de inspanningen effectief geleverd worden.

De heer Ludo Sannen: Als er aan die haalbaarheid wordt getwijfeld, onderstreept dat nog maar eens de grote inspanning die in dit programma van die andere deelstaten wordt gevraagd.

De heer Matthias Diependaele: Ik denk dat de twijfel vooral wordt gevoed door het gebrek aan bereidwilligheid in het verleden om die inspanningen te leveren. Die inspanningen werden al veel vroeger gevraagd.

Het is goed dat het erin staat. We zullen elkaar over een paar jaar opnieuw spreken om te zien of die inspanningen inderdaad geleverd worden en of de doelstelling, een evenwicht in 2015, wordt bereikt.

Vlaanderen was op al deze gebieden heel wat ambitieuzer dan de andere entiteiten in België, niet alleen budgettair maar ook voor wat betreft de relance-inspanning. Dat is een goede zaak voor Vlaanderen. De andere overheden zullen hun rekening moeten maken en bekijken hoe zij de doelstellingen bereiken. Met dit akkoord maken we in elk geval komaf met de idee om de facturen door te schuiven naar Vlaanderen.

Uiteraard is het akkoord over het stabiliteitspact maar een van de obstakels die nog moeten worden genomen. Over heel wat zaken blijft, zoals mijn collega's het al aanhouden, heel wat onduidelijkheid bestaan. We sleuren die zaken al heel lang mee. Hoe zit het onder andere met

de usurperende bevoegdheden? We hadden het hier al over verschillende lijstjes. Hoe zit het met de pensioenbijdragen voor de ambtenaren? Wanneer zullen we weten in welke mate de budgetten in het kader van de zesde staats hervorming meekomen met de bevoegdheden? Daarnet werd al verwezen naar de nota van de verduidelijker. Niet alle geld zal meekomen met die bevoegdheden. Maar het moet natuurlijk wel gaan om een billijke verdeling. De heer Van den Heuvel zei het al: deze Vlaamse Regering moet die verdeling bewaken.

Al die zaken moeten nog verder worden uitgewerkt. Waar we zullen eindigen: dat is nog koffiedik kijken.

We hadden het vorige week bij de actuele vragen al over het relanceplan. Dat is het tweede deel van de door Europa gevraagde inspanningen. Het is goed dat er nu over de budgettaire inspanningen een akkoord is met de verschillende entiteiten. Voor wat betreft de relance is het een goede zaak dat er overleg is met de andere entiteiten. Maar de verwachtingen op het federale niveau zijn al heel erg bijgeschaafd. Het wordt al uitgesteld naar 21 juli, waardoor enorm veel tijd verloren gaat. Wij hebben die tijd op dit moment niet. Er is bovendien geen geld, maar dat hebben we van het federale niveau al gehoord.

De federale overheid moet nog heel wat thema's uitwerken voor wat betreft de relance. Tot nu toe worden ze vooruitgeschoven. Ik denk aan het debat over de index en de loonkost in het algemeen. Niemand is voor het afschaffen van de index. Maar we zullen wel moeten onderzoeken hoe we iets kunnen doen aan de loonhandicap waartoe de loonkost op dit moment aanleiding geeft. Centraal in dit debat moet in elk geval het relanceplan van Vlaanderen staan. Minister-president, u hebt al meerdere keren herhaald dat het federale beleid in deze moet worden afgestemd op het Vlaamse beleid. Het zal voor deze Vlaamse Regering de uitdaging zijn om dat de komende maanden en jaren in de gaten te houden.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Ik heb heel goed geluisterd naar wat u zei. Zoals de heer Sannen heeft gezegd, moet het echt de bedoeling zijn groei na te streven. Die groei zorgt er immers niet alleen voor dat die tekorten versneld zullen worden afgebouwd, maar we hebben die groei ook broodnodig om het vliegwiel in gang te trekken om middelen te krijgen om opnieuw te investeren in al die uitdagingen waar Vlaanderen voor staat.

U hebt verwezen naar de federale overheid en het feit dat een en ander zou zijn uitgesteld tot 21 juli. Ik zit niet te wachten op een relancehoopmis. Ik pleit ervoor te doen wat we kunnen. Vlaanderen moet ter zake zelf ook zijn verantwoordelijkheid kunnen nemen. Ik heb u nog te weinig horen verwijzen naar, bijvoorbeeld, het Nieuw Industrieel Beleid. Ik denk bijvoorbeeld ook aan heel de discussie over vergunningen. Vandaag sneuvelen heel wat projecten door procedures. Vorige week hebben we nog moeten wijzen op de werking van de Raad voor Vergunningsbetwistingen. Straks zullen we het hier hebben over een goed werkende arbeidsmarkt. Dat zijn evenveel bouwstenen voor Vlaanderen om ook bij te dragen aan een relancebeleid, met de middelen die we hebben, en die kosten niet noodzakelijk veel geld. Ik zou willen dat Vlaanderen ter zake ook voluit zijn verantwoordelijkheid neemt.

De heer Matthias Diependaele: Absoluut. Ik ben het daar volledig mee eens. We moeten inderdaad die inspanningen doen op die domeinen waarvoor we bevoegd zijn, maar u weet heel goed dat er al heel wat inspanningen gebeuren. Op andere gebieden schuift de federale overheid echter wél de problemen voor zich uit. Dan had ik het onder meer over die index, over de loonkostproblemen, de vennootschapsbelastingen en dergelijke meer. Vlaanderen neemt zijn verantwoordelijkheid voor zijn bevoegdheden, maar ondertussen weten we helemaal nog niet waar het heen zal gaan met die punten van het relanceplan op federaal niveau.

De heer Bart Van Malderen: Het is niet aan mij om hier een federaal debat te voeren, maar de beste manier om inflatie tegen te gaan, is ervoor zorgen dat prijzen niet de pan uit rijzen. Alleen al ingrijpen in de energiekosten zorgt ervoor dat de inflatie dit jaar zal dalen. Dat lijkt

me de beste weg te zijn om ervoor te zorgen dat ook Vlaanderen niet de rekening van een stijgende inflatie zal moeten dragen. Alleen al het vertragen van die inflatie zorgt ervoor dat we wellicht de loonstijging door het overschrijden van de spilindex een maand later moeten budgetteren. Dat is een budgettaire meevaller. Nu de index aanpakken, lijkt enigszins op de thermometer weggooien op het ogenblik dat een patiënt koorts heeft. Ik pleit ervoor die koorts aan te pakken en dus de prijsstijgingen tegen te gaan, veeleer dan het instrument aan te pakken dat signaleert dat er prijsstijgingen zijn.

De heer Matthias Diependaele: Dat lijkt me een goede eerste stap op een veel langere weg. Laat me met een uitsmijter eindigen: brugpensioen op 52 jaar is dat absoluut niet. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Bart Van Malderen: Dat is een uitsmijter, maar ook zeer lapidair, want die mensen hebben daar ook niet om gevraagd.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister-president, minister, collega's, zoals bepaald in het stabiliteits- en groeipact is elke lidstaat verplicht om jaarlijks een stabiliteitsprogramma in te dienen bij de Europese Commissie en de Europese Raad. In die zin is er niets nieuws en kan niemand verrast zijn door het feit dat dit opnieuw op onze agenda staat, of minstens op de agenda van de Federale Regering. Desalniettemin wil ik van deze gelegenheid gebruikmaken om een aantal klemtonen te leggen die belangrijk zijn voor Open Vld. Er is immers sprake van iets verschillends. Het gaat niet over iets nieuws op zich, maar er is toch wel sprake van een voortschrijdend inzicht. We stellen vast dat de Federale Regering nu definitief heeft gekozen voor een nominaal evenwicht. De voorbije dagen is er in de pers heel wat te doen geweest over de vraag of we nu moeten gaan naar een structureel evenwicht, of we moeten gaan naar een faciaal of naar een nominaal evenwicht. Wij, als Open Vld'ers, zijn alleszins blij dat werd gekozen voor een nominaal evenwicht. Minister-president, ik zie u ook knikken. Dat zal ons dus ook niet scheiden. We gaan naar een nultekort, en dat is het enige goede tekort. De nul staat op het bord, en zo willen we het ook zien in 2015.

De heer Van den Heuvel heeft er al naar verwezen, en omdat het ook voor de liberalen heel belangrijk is, wil ik het bij dezen nogmaals herhalen: het gaat niet alleen over een nul op het bord van de federale overheid, of voor Entiteit I en Entiteit II samen. Neen, het gaat ditmaal ook over een nul voor Entiteit I en een nul voor Entiteit II, en binnen Entiteit II moeten alle deelstaten, dus niet alleen deze deelstaat, hun huiswerk maken. Ook de lokale besturen moeten dat doen.

En er was goed nieuws. We hadden het al aangekondigd maar het werd nog eens bevestigd: de lokale besturen – althans de Vlaamse – hebben een overschot van 0,1 procent en geen deficit.

Nul op het bord is voor 2015. Ons scheiden nog twee en een half jaar van 2015, en 2013 en 2014 zullen heel belangrijk worden. Sta me toe eerst nog iets te zeggen over 2012. De begroting van 2012 wordt technisch – als ik het zo mag omschrijven – in evenwicht ingediend. Minister-president, minister, u weet dat voor Open Vld deze begroting in wezen en de facto niet in evenwicht is. Ik haal maar één element aan. U hebt bij het in evenwicht brengen van de begroting voor 2012 niet alleen aan de kant van de uitgaven gesaneerd, maar u hebt opnieuw ontvangsten gezocht en dat is heel spijtig. Met 27 miljard euro aan uitgaven, zou u het probleem helemaal aan de uitgavenkant moeten hebben kunnen oplossen. U hebt onder meer gekozen voor het verdubbelen – wat zeg ik? –, voor het meer dan verdubbelen van de verdeeltaks, van 1 naar 2,5 procent. Dat is een onwaarschijnlijk en een onzalig idee. De verenigde oppositie verzet zich daartegen en wees gerust, het laatste woord is daarover nog niet gezegd. Voor 2012 zult u alleszins de verwachte opbrengst niet kunnen innen. U zult dus naar alle waarschijnlijkheid bij de begrotingscontrole van juni ook daar al moeten bijsturen.

Het jaar van de waarheid zal zeker en vast 2014 worden. Er is al naar verwezen. Ten laatste tegen 2014 moeten de usurperende bevoegdheden opgevangen worden. Het gaat ook over het opvangen van ons aandeel in de pensioenlasten. En het gaat over het opvangen van de gevolgen van de zesde staatshervorming, gevolgen die we willen maar die budgettair een bijzondere impact zullen hebben, ook op de Vlaamse deelstaat. Men zegt dat bij de overdracht 1 procent van het bruto binnenlands product aan de federale kant zal blijven. In centen gaat het over 4 miljard euro op een totale som van 17 miljard euro. Uiteraard gaat het om 4 miljard euro voor alle deelstaten, gelukkig niet alleen voor Vlaanderen.

Minister-president, dit vergt een bijzondere inspanning, een inspanning die best vandaag wordt voorbereid. In die zin mag u niet hoopvol applaudiseren als de Hoge Raad van Financiën zegt dat er geen overschotten moeten worden gemaakt. U moet zich voorbereiden. U moet zich voorbereiden door structuurwijzigingen tot stand te brengen die de uitgaven onder controle brengen waardoor er ruimte komt. Die ruimte is nodig om de zesde staatshervorming op te vangen, om de pensioenlasten mee te helpen financieren en om de usurperende bevoegdheden al dan niet voort te zetten.

Minister-president, voorlopig zien wij geen enkele aanzet tot structuurwijzigingen.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, minister-president, minister, het is niet gemakkelijk om een debat te voeren waarin nog heel wat parameters onbekend zijn, maar dat wil niet zeggen dat we niet al een aantal grote principes vooruit kunnen schuiven.

Ik was vanochtend enigszins verrast door de reacties van zowel minister Muylers als van minister-president Peeters waarin de Vlaamse Regering zegt akte te nemen van het stabiliteitsprogramma. Dit is een programma dat de budgettaire engagementen van alle overheden omvat tot en met 2015. Dan is het natuurlijk vreemd dat de deelstaten aan de zijlijn staan en enkel akte nemen van de beslissingen zijn genomen. In ons streven naar meer Vlaamse autonomie moeten wij als Vlaamse overheid en als Vlaamse Regering mee betrokken zijn bij de opmaak van dat stabiliteitsprogramma.

Een verklaring voor de gelaten reactie van de Vlaamse Regering is wellicht het feit dat het stabiliteitsprogramma de facto geen impact heeft op het begrotingstraject en de begrotingsfilosofie van de Vlaamse Regering. Het regeerakkoord bepaalt namelijk dat er in Vlaanderen de komende jaren enkel een begroting in evenwicht moet worden nagestreefd. De regering heeft het vanaf het begin gezegd: vanaf 2011 hoeven we enkel een evenwicht te behalen, geen overschotten te boeken, ook niet bij economisch gunstige omstandigheden. Die waren er bijvoorbeeld wel in 2011.

U kent het standpunt van mezelf en mijn fractie: het niet boeken van overschotten vinden wij kortzichtig, vooral omdat die intentie eerder is ingegeven vanuit de dogmatische overweging dat Vlaanderen niet mag bijdragen tot de gezondmaking van de Belgische openbare financiën, veel meer dan vanuit het eigen Vlaamse belang om een budgettair gezond beleid te voeren. Ook dat is een vreemde redenering, want tot nu toe werd het Vlaamse begrotingsbeleid om geen overschotten te boeken duidelijk vooral gevoerd in functie van België.

In die zin vind ik de nieuwe aanpak van de Hoge Raad van Financiën zeer positief. Tegen 2015 moeten alle overheden in evenwicht zijn. In de vorige aanpak was de nv België enkel in evenwicht door overschotten bij Entiteit II, maar door het nieuwe advies van de Hoge Raad van Financiën is er nu geen enkele reden meer voor Vlaanderen om zijn begrotingsbeleid af te stemmen op dat van de andere overheden. Anders gezegd: door overschotten te boeken, helpen wij de financiën van de nv België niet langer vooruit, omdat ook die andere deeloverheden een evenwicht moeten bereiken.

Als V-partij wil mijn fractie dat het beleid in functie staat van het belang van Vlaanderen. Op budgettair vlak betekent dat dan ook: focussen op de kerntaken, structurele keuzes maken, de ruimte die daardoor vrijkomt, progressief inzetten op schuldafbouw tegen 2020, zoals Pact 2020 voorstelt, en provisies aanleggen in functie van een staatsvorming en andere uitdagingen. Dat betekent dus: overschotten boeken. En dat kon reeds in 2011.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer Vereeck, u brengt dat thema van die overschotten weer naar voren. Dat schijnt uw basispunt te zijn. We moeten overschotten boeken de volgende jaren, om de Vlaamse schulden af te bouwen. Maar wij hebben uit alle tabellen van de laatste weken, ook van de minister van Financiën, geleerd dat als de banken hun schulden terugbetalen, en dat zal gebeuren ten laatste tegen 2014, er voor Vlaanderen nog een schuld rest van ongeveer 2 miljard euro. Vergeleken met de Belgische staatsschuld van 350 miljard euro, hebben wij nog 2 miljard euro schuld die we moeten afbouwen tegen 2020.

Die 2 miljard euro schuld heeft eigenlijk geen enkel effect op de beleidsruimte en geen enkele economische betekenis, want we hebben in Vlaanderen een bnp van 250 miljard euro. Moeten wij voor die schuld op dit ogenblik naar overschotten streven? Dat betekent dat je de economie wat afremt, doordat je de belastingen verhoogt of de uitgaven mindert. Ik begrijp uw redenering totaal niet, mijnheer Vereeck, als economist, tenzij u het spook wilt ophangen dat Vlaanderen in een schuldenwiel zit, terwijl die er niet is. Als de KBC-schuld afbetaald is, hebben we nog 2 miljard euro schuld, terwijl de federale overheid 350 miljard euro schuld heeft. U bent de publieke opinie iets aan het wijsmaken. Vlaanderen zal met twee handen op het stuur schuldenvrij kunnen zijn in 2020. Dat weet elke economist.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: We stevenen af in Vlaanderen op een schuld van 7 miljard euro. Ik heb altijd gezegd dat je daar 3,5 miljard euro mag aftrekken, van de KBC-schuld die we zijn aangegaan om te lenen. Dexia en Ethias hebben we uit onze eigen portefeuille betaald. De onderhandelingen met KBC hebben ons 50 procent bonus opgeleverd. Zo kom je met andere woorden op 5,25 miljard euro, die we terugkrijgen als KBC haar schuld terugbetaalt. Daar heeft deze Vlaamse Regering, voor alle duidelijkheid, geen verdienste aan. In een normale prognose mag je zeggen dat, naast 3,5 miljard euro, we ongeveer 1 miljard euro hebben moeten lenen voor de crisis en nog 0,5 miljard euro voor instrumenten zoals Gigarant. Eigenlijk moest het perfect mogelijk zijn om op korte termijn het perspectief te creëren dat Vlaanderen schuldenvrij is.

Het verhaal van de Belgische staatsschuld, mijnheer Van Rompuy, komt minstens voor 60 procent ten laste van Vlaanderen. Het waren ook Vlamingen die mee die schuld zijn aangegaan. Ik kan er wat namen op plakken, maar daar gaat het niet over. Het gaat over het feit dat we niet in de historische fout mogen vervallen dat Vlaanderen in een spiraal van schulden komt. Het heeft onder meer te maken met een participatiebeleid, waarover we in de toekomst nog heel veel gaan discussiëren. Daarbij hebben we honderden miljoenen euro's in participaties gestopt, waarvan ik nu al zeg dat ze ESR-gecorrigeerd zullen worden, waardoor we ons nulevenwicht nooit zullen bereiken.

De heer Eric Van Rompuy: Ik zie niet waar het verschil in standpunt tussen ons beiden zit. Ik feliciteer u met uw onderhandelingen, die ervoor zorgen dat wij tussen vandaag en twee jaar meer dan 5 miljard euro van de schuld zullen kunnen terugbetalen. De schuld zal dan nog 2 miljard euro bedragen. U spreekt over Gigarant en een aantal participaties die goed zijn voor 500 tot 600 miljoen euro. Die participaties dragen wel bij aan de gezondheid van de economie, want zo worden initiatieven mogelijk. Dat zorgt voor relance. In de vorige legislatuur heeft de Open Vld dat mee mogelijk gemaakt, en vandaag wordt dat beleid gewoon voortgezet. Ik zie dus echt niet in waar wij van mening verschillen. Ik heb niet gezegd wie voor die schuld van 350 miljard euro verantwoordelijk is. Dat is een collectieve

verantwoordelijkheid. Vandaag zeggen dat Vlaanderen snel schuldenvrij moet worden, heeft geen zin. Wat zou dat moeten opleveren? De inzet is een marginaal bedrag, in het licht van een bnp van 250 miljard euro.

De heer Dirk Van Mechelen: De discussie gaat erover dat wij vroeger hebben aanvaard om in het kader van het Stabiliteitspact overschotten te boeken. Die overschotten hebben wij steeds integraal gebruikt om onze schuld af te bouwen. Nu zegt men dat wij geen overschotten moeten boeken. Wij, als goede leerling, moeten een evenwicht nastreven. Dat betekent wel dat men bevoegdheden bij krijgt maar dat daar minder geld tegenover staat. Zo worden wij in het ootje genomen. Want vroeger betaalden wij met een overschot van 200 miljoen euro hetzelfde bedrag aan schuld terug, terwijl wij bevoegdheden voor een waarde van 100 miljoen euro bij krijgen maar daarvoor slechts 90 miljoen euro krijgen. Het verschil moeten wij zelf wegwerken.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Van Mechelen, vroeger boekten wij overschotten én werden financiële middelen in beperkte mate overgedragen. In alle nota's over de staatshervorming – van De Wever over Vande Lanotte tot de laatste – was dat de rode draad: bij een bevoegdheidsoverdracht worden niet alle bijhorende financiële middelen overgeheveld. Daarnaast bleef de vraag gehandhaafd om in Vlaanderen overschotten te boeken. Wij hadden immers al een evenwicht. De 65/35-regeling was van kracht, wat betekende dat de deelstaten een extra inspanning moesten leveren, ook al had Vlaanderen een begroting in evenwicht. Vandaag is dat op nul gezet. Uw fractieleider, de heer van Rouveroj, heeft dat hier op de tribune nog als positief beoordeeld. Ik ben dus in goed gezelschap. Dat is een goede zaak, ook om de verantwoordelijkheden van de andere deelstaat en het federale niveau duidelijk aan te geven. Zij moeten in 2015 een evenwicht bereiken. Dat is een positieve zaak.

Inzake de schuld heeft de heer Van Rompuy overschot van gelijk. Wij hebben nog veel tijd om die 2 miljard euro weg te werken. In Vlaanderen in Actie (ViA) is sprake van het jaar 2020. Dat bedrag is minder dan 1 procent van het bruto regionaal product van Vlaanderen. Wij moeten dat in zijn context bekijken. Wij staan voor fantastische, boeiende uitdagingen. Denk maar aan het mobiliteitsprobleem in een grote stad als Antwerpen, of aan de problemen inzake welzijn, onderwijs en onderzoek en ontwikkeling. Vlaanderen moet voldoende middelen uittrekken om inzake de aanpak van die problemen de juiste keuzes te maken.

De heer Dirk Van Mechelen: Als eerste punt, een historische correctie: de laatste grootste staatshervorming was het Lambermontakkoord. Toen hebben wij meer middelen gekregen dan deze die bij de overgedragen bevoegdheden hoorden. Dat was een gevolg van een wafelijzerpolitiek, toen wij geld kregen in ruil voor de herfinanciering van het onderwijs van de Franse Gemeenschap.

Ten tweede, wij hebben toen de bevoegdheden gekregen om de schenkings- en registratierechten wezenlijk te veranderen in het voordeel van de Vlamingen, met minder lasten en meer opbrengsten.

Ten derde, de geschiedenis zal andermaal bewijzen wat ik zeg. Vroeger bouwden we overschotten op en gebruikten we dat geld voor schuldafbouw of, minister-president, om toekomstfondsen op te bouwen en geld te reserveren voor grote uitdagingen. Nu zullen we ons geld moeten gebruiken voor usurperende bevoegdheden waar we minder geld voor krijgen dan de bevoegdheden kosten. Resultaat: nul.

De heer Joris Van Hauthem: Men haalt hier twee discussies door elkaar. De eerste discussie is of we al dan niet overschotten moeten boeken. De lijn van de Vlaamse Regering daarin is altijd duidelijk geweest. Zoals de heer Vereeck zegt, pleiten sommigen ervoor overschotten te boeken en de schuld af te bouwen. Mijn punt in heel deze discussie over het stabiliteitsprogramma is dat men meedeelt dat men min of meer het advies van de Hoge Raad van Financiën volgt wat het stabiliteitsprogramma betreft. Het tweede luik dat de Hoge Raad

van Financiën heeft gesteld, dat daar inherent mee samenhangt, is dat niet alle middelen mee overgaan met de bevoegdheden. Dat is hier buiten de discussie gelaten.

Mijnheer Van den Heuvel, het gaat niet over 90 procent. Dat wisten we. U hebt het zelf berekend: het gaat misschien nog over 75 procent. Bij de Federale Regering wordt u dan gevraagd om akte te nemen van het feit dat iedereen in dat tijdspad een begroting in evenwicht zal moeten hebben, zonder nog maar de modaliteiten te kennen van de financiële last die u op zich zult moeten nemen door het niet samen overdragen van alle middelen met de bevoegdheden. Waarom hebt u toen niet op tafel geklopt? Dat is mijn punt. Waar zult u dat geld dan halen, als u blijft zeggen dat we nog geen overschotten zullen boeken, maar uitgaven en inkomsten in evenwicht blijven houden? Dat was mijn essentiële vraag.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik zal straks antwoorden en duidelijk maken hoe het een en ander is verlopen.

Mijnheer Van Mechelen, ik wil enkel reageren op uw betoog. Als ik het goed begrijp, distantieert u zich van het advies van de Hoge Raad van Financiën, waarvan akte.

De heer Dirk Van Mechelen: We zijn nu toch in de sfeer. Vanochtend hebben we de biografie van Jan Frans Willems ontvangen. Minister-president: hoed u, u hebt het paard van Troje binnengehaald.

De heer Lode Vereeck: Ik was nog niet klaar met mijn uitleg. Ik pleit voor het boeken van overschotten. Daar zijn verschillende redenen voor. Tot nader orde staat uw regering nog altijd achter Pact 2020 en gaan we tegen 2020 naar een afbouw van die schuld waarvan wij ook als oppositie akte nemen. Dat betekent natuurlijk ook dat vanaf 2014-2015 de volgende Vlaamse Regering voor 2 miljard euro aan schuldafbouw zal kunnen doen. U stelt dat voor alsof het peanuts is. We zullen wel eens zien wat de economische conjunctuur is op het moment dat u die 2 miljard euro moet afbouwen.

Er is een tweede reden om overschotten te boeken. In economisch gunstige omstandigheden, zoals bijvoorbeeld vorig jaar, toen de Vlaamse Regering 2,2 miljard euro extra inkomsten had, moet je overschotten boeken om geen stop-and-go-beleid te voeren. In juni 2011 waren er 680 miljoen euro extra middelen, in januari 2012 540 miljoen euro minder middelen. Dan krijg je inderdaad een systeem van remmen en gas geven, wat niet goed is voor een consistent beleid.

Een derde reden om overschotten te boeken, is dat er wel degelijk iets op ons afkomt, namelijk de usurperende bevoegdheden en de zesde staatshervorming. Het lijkt mij nogal naïef om dan te zeggen dat er geen probleem is en dat Vlaanderen een evenwicht heeft. Vlaanderen is op dit moment namelijk op geen enkele manier gewapend om welke factuur dan ook die er zit aan te komen over te nemen, noch van de usurperende bevoegdheden, noch van de staatshervorming.

Wat is de stand van zaken van die usurperende bevoegdheden? Hoe zit het in die werkgroepen? Dezelfde vraag geldt voor de staatshervorming. U hebt in 2011 en 2012 een nominaal evenwicht. Dat nominaal evenwicht maskeert echter eigenlijk een zwaar structureel tekort. In 2010 en 2011 had u voor meer dan 900 miljoen euro aan eenmalige maatregelen. In 2012 zijn er opnieuw 455 miljoen euro aan eenmalige inkomsten ingeschreven. Die vallen de volgende jaren dus weg. Daardoor wordt er de komende jaren al een beslag gelegd op die beleids marge.

De Vlaamse begroting is structureel ongezond. Dat zeg ik niet, dat zegt uw eigen adviesraad, de SERV. Daar komt nu dus nog een factuur bovenop, namelijk die van de staatshervorming, waarbij we een deel van die 4 miljard euro die men op federaal niveau wil besparen, moeten overnemen. Wij zitten hier in Vlaanderen nog in een volledige ontkenningfase. Wij steken als een struisvogel onze kop in het zand en zeggen: wij zijn goed bezig, want wij hebben een

evenwicht. Wel, wij hebben een structureel onevenwicht. Dat zal duidelijk worden wanneer de eenmalige inkomsten wegvallen.

Ik roep deze regering op om eens te beginnen met structurele maatregelen te nemen, de kop uit het zand te trekken. Anders zal uw kortzichtige begrotingsbeleid van de afgelopen jaren in uw gezicht terugkomen, op het moment dat u de schuld wilt afbouwen, dat de usurperende bevoegdheden overkomen en dat de bevoegdheden van de zesde staatshervorming overkomen. U hebt daarvoor geen enkele buffer.

De heer Bart Van Malderen: Nog los van het feit dat ik in het ongewisse blijf over de concrete maatregelen die de collega voorstelt, wil ik hem aanraden om eens op reis te gaan naar Spanje. Het zal de Spaanse economie ten goede komen, ze kunnen dat daar gebruiken, maar het zou u misschien ook leren, mijnheer Vereeck, dat daar een jongerenwerkloosheid van 50 procent bestaat. Als u niet naar Spanje gaat, kunt u nog naar Griekenland gaan. Dan zult u leren dat, als het waar is dat regeren vooruitkijken is, je op het moment dat je een prille groei hebt, er alles aan moet doen om de schaarse middelen die op dat moment voorhanden zijn, gericht in te zetten om ervoor te zorgen dat je opnieuw groei hebt.

Het drama van Spanje is dat men er vandaag een diepe economische recessie kent en geen enkel perspectief op groei heeft. Gelukkig hebben wij een meer solide economische basis. En gelukkig hebben wij middelen, omdat we in het verleden veel schulden afgebouwd hebben. Vandaag hebben wij een gezonde basis om op voort te bouwen.

Maar vandaag doen wat u voorstelt, nog los van het feit dat u geen enkel concreet voorstel geeft, is de groei opnieuw fnuiken en ons opnieuw in een recessie storten.

De heer Ludo Sannen: Voorzitter, ik dacht dat we het vandaag over het stabiliteitsprogramma zouden hebben. Ik weet niet wat de heer Vereeck van dat stabiliteitsprogramma vindt. Of vond hij dat erin moest worden opgenomen dat Vlaanderen nu overschotten moest realiseren? Wij hebben het niet over onze eigen begrotingsbespreking. We hebben het over het stabiliteitsprogramma. Vinden we het goed? Vinden we het niet goed?

De vraag is of we goed voorbereid zijn om de consequenties van het stabiliteitsprogramma op te vangen in onze begroting. De komende staatshervorming zal inderdaad enige impact en invloed hebben op ons toekomstige begrotingsbeleid. Maar deze Vlaamse Regering heeft zich ertoe geëngageerd om voortdurend een nultekort te hebben. Wat dat betreft, zal ze zich ook voorbereiden op de consequenties van deze staatshervorming.

U hebt op geen enkele manier duidelijk gemaakt, mijnheer Vereeck, of u dat stabiliteitsprogramma nu goed vindt of niet. Wij zijn gelukkig niet opnieuw in een recessie beland, maar ik heb de indruk dat u koste wat het kost België en Vlaanderen opnieuw in een recessie wilt duwen.

De heer Lode Vereeck: Collega's, bedankt voor uw opmerkingen en kritieken. Laat ik beginnen met de concrete voorstellen. Ik heb hier al uittentreuren voorstellen naar voren geschoven van hoe wij structureel zouden besparen. Ik hoef die niet te herhalen. Ik verwijs daarvoor naar alle verslagen van begrotingsbesprekingen. U weet intussen dat wij voorstander zijn van een radicaal grotere kostendekkingsgraad van onder andere De Lijn. Dat kan al enkele honderden miljoenen schelen. U weet dat wij ook voorstander zijn van het afschaffen van het politieke niveau van de provincies. Op een totaal van 2 miljard euro kan dat ongeveer 400 miljoen euro besparingen opleveren. Het gros van de activiteiten van de provincies moet natuurlijk worden overgenomen door andere instanties, maar het is mogelijk om daar enkele honderden miljoenen te besparen.

Mijnheer Sannen, wat betreft mijn mening over het advies van de Hoge Raad van Financiën, kan ik alleen herhalen wat ik al heb gezegd. U moet er straks de Handelingen maar eens op nalezen. Ik heb gezegd dat ik de nieuwe aanpak van de Hoge Raad van Financiën positief vind, en wel om de volgende reden. Die aanpak – elke regering en elke deelentiteit heeft

evenwicht – geeft ons in Vlaanderen alvast niet meer het alibi om geen overschotten te boeken omdat dat de nv België wel eens ten goede zou kunnen komen. Dat zijn bepaalde bedenkingen die we vanuit een wat meer Vlaams-nationalistische hoek herhaaldelijk hebben gehoord.

Wel, die reden valt nu weg. Wij kunnen het best overschotten boeken. Die anderen moeten namelijk even goed hun best doen.

Over het belang van de Vlaamse begroting, mijnheer Van Malderen, in het al dan niet creëren van recessies, moet ik zeggen dat ik de scepsis van de heer Van Rompuy deel. Wij zijn slechts een heel kleine speler in België en in Europa. Ik denk niet dat die bezuinigingen tot een recessie in Vlaanderen zouden leiden.

Nu Spanje en Griekenland als voorbeeld aanhalen, slaat nergens op. Die begrotingstekorten zijn er niet zomaar gekomen. Ondanks het beleid, met onder andere de socialistische partijen in Spanje en in Griekenland, ondanks het beleid van de afgelopen tien jaar, zitten ze daar met een crisis. Dat heeft geleid tot de huidige toestand van 25 procent werkloosheid en 50 procent jeugdwerkloosheid. Dat is gebeurd ondanks, of misschien juist door, een overdreven keynesiaans stimuleringsbeleid met veel te grote tekorten en veel te veel schuldopbouw. Ik denk dat die regeringen heel voorzichtig de stap in de juiste richting aan het zetten zijn.

Iets anders, maar dat weet u, is dat we heel sceptisch staan tegenover de euro. Misschien moeten we dat debat wel eens voeren. Zijn die landen nog wel in staat om te concurreren? Ik ben het wel met u eens dat een aantal besparingsmaatregelen te hard aan het worden zijn. Dat heeft te maken met het feit dat deze landen niet meer concurreren en niet meer kunnen devalueren. Dat debat overstijgt het Vlaams Parlement echter enigszins.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik ben het eens met de heer Vereeck, we kunnen niet meer zomaar de crisis wegwerken met wat we in Vlaanderen doen. Aan de andere kant, het rapport van de HRF wordt niet altijd op dezelfde manier geciteerd. De HRF brengt het nultekort per deelstaat naar voren om duidelijk te maken dat de regio een stimuleringsbeleid kan bieden: naar O&O, naar de activering van werklozen en naar een investeringsbeleid op Vlaams niveau. Dat proberen wij te doen, de begroting in evenwicht houden. Tegelijk, en ik dacht dat u dat nodig vond, voeren we een stimuleringsbeleid naar O&O en een activerings- en investeringsbeleid naar de bouwsector en dergelijke. We doen dat niet op een keynesiaanse manier, maar met een inzet van middelen die een groei kunnen realiseren. Ook dat zegt de HRF.

De heer Eric Van Rompuy: Collega's van sp.a, 1 mei is voorbij. U zit nog in de sfeer van uw toespraken in Dendermonde en Hasselt. Laat ons niet het proces maken van Griekenland en Spanje. Laat ons niet bezig zijn met de grote verwachtingen van Hollande in Frankrijk. Laat ons rustig op Vlaams niveau blijven en niet te veel internationale vergelijkingen maken.

Mijnheer Vereeck, u wilt nu al provisies aanleggen voor een staats hervorming die over twee jaar operationeel zou zijn en minder middelen aan Vlaanderen zou geven. We moeten ondertussen een besparingsbeleid voeren om overschotten te creëren die ons zouden toelaten om in 2014 geen inspanningen te moeten leveren. Ik vind dat totaal ongeloofwaardig.

Als men 17 miljard euro naar de deelstaten overhevelt, worden die deelstaten in de nv België ook voor 17 miljard euro verantwoordelijk voor de sanering van de publieke financiën. De indruk geven dat dat kan gebeuren zonder dat die 17 miljard euro ergens op een of andere manier deelachtig moeten worden aan een soort inspanning om het evenwicht op termijn te bereiken, dat is een illusie. Het is hier al gezegd: van De Wever tot Vande Lanotte, alle mensen die de Financieringswet hebben bestudeerd, zeggen dat dat onvermijdelijk is. Op dat moment moeten die besparingen dan ook niet gebeuren binnen die bevoegdheden, maar binnen het globale Vlaamse budget. Wie kan zeggen hoeveel middelen we binnen drie jaar

zullen hebben? Wat de economische conjunctuur zal zijn? We kunnen daar absoluut geen prognoses over maken.

Die 4 miljard die we als deelstaat minder zullen hebben, is misschien 2 miljard als je dat in een vuistregel toepast op Vlaanderen. Het zou totaal fout zijn mochten we vandaag zeggen dat we nu een groot saneringsplan moeten ontwikkelen om 2 miljard overschotten te creëren. Ik begrijp absoluut de economische logica niet.

De heer Sas van Rouveroij: Mijnheer Van Rompuy, ik zal u de economische logica daarvan eens uitleggen. Nog niet zo lang geleden werd op de frontpagina van De Standaard mooi in een tabelletje uiteengezet wat het overheidsbeslag is in België en in Vlaanderen, en dit in relatie tot de ons omringende landen. We stonden toen allemaal klaar om dat aan te klagen, ook uw partij. Ik dacht dat het voor ons land ging over 53 procent en voor de ons omringende landen, Nederland en Duitsland, ging het over maar 48, 47 of 46 procent. Dan hebben we met zijn allen gezegd: dit overheidsbeslag moet worden teruggedrongen. Dat betekent dat je structuurmaatregelen moet doorvoeren. Dat betekent dat je bijvoorbeeld van het aantal ambtenaren dat door allerlei omstandigheden jaarlijks ofwel uit dienst treedt ofwel op pensioen gaat, een deel niet vervangt. De huidige Vlaamse Regering doet dat, maar veel te schroomvallig: eerst met 5 procent, nu met 6 procent. De Open Vld-fractie heeft al eens gezegd: als je 50 procent van de 1800 ambtenaren die jaarlijks afvloeien, niet vervangt, en je houdt dat drie jaar vol, dan heb je 2700 ambtenaren minder. Dat is 10 procent minder op de 28.000 die er nu zijn tewerkgesteld. Dat is een fundamentele vermindering van het overheidsbeslag.

Nu kom ik terecht bij de redenering van de socialistische vrienden. Het overheidsbeslag moet worden gefinancierd. Hoe financier je de overheid? Met belastingen. Een van de grote problemen waar we vandaag mee worstelen als het gaat over het creëren van tewerkstelling, zijn ook de loonkosten. De loonkosten zijn niet alleen via parafiscaliteit maar ook door fiscaliteit tot stand gebracht. Het is dus een geheel. De conclusie is dus dat je vandaag zo snel mogelijk moet beginnen aan de structurele wijzigingen. Je moet het overheidsbeslag vandaag terugdringen, niet alleen vanwege de uitdagingen van morgen, niet alleen ter financiering van een zesde staatsvorming, niet alleen ter financiering van pensioenen die deels ook door ons zullen moeten worden betaald, niet alleen ter financiering van usurperende bevoegdheden, maar gewoon omdat het moet. Het overheidsbeslag in België, maar ook in Vlaanderen, moet fundamenteel achteruit, in het belang van ons allen, ook van degenen die werk zoeken.

De heer Matthias Diependaele: De tussenkomsten van Open Vld verbazen mij enorm. Mijnheer van Rouveroij, met uw laatste tussenkomst over het overheidsbeslag zijn wij het volledig eens. Als ik u goed beluister, komt uw tussenkomst neer op een schuldbekentenis voor een fout beleid op federaal niveau. U vraagt structurele maatregelen en u hebt het dan over het aantal ambtenaren. Vlaanderen vermindert het aantal ambtenaren met 6 procent. Op federaal niveau zien we dat niet. Er is het brugpensioen op 52 jaar. Uw partij zit mee in de Federale Regering. De loonkosten aanpakken, waardoor we komen op een overheidsbeslag van 53 tot 54 procent, is voornamelijk een federaal thema waarvan ik juist heb gezegd dat de federale overheid dat voor zich uitschuift.

Ik kom op de tussenkomst van de heer Van Mechelen. Ik hoor over het stabiliteitsprogramma zelf – we zijn in het debat ondertussen al behoorlijk wat afgeweken – dat de meeste reacties vanuit alle fracties positief zijn, maar bij Open Vld stelt men zich blijkbaar vragen bij het akkoord dat ze zelf hebben bereikt in de Federale Regering. Ik begrijp Open Vld in dezen in het geheel niet meer. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Dirk Van Mechelen: Ik doe nog eens een poging. Als we akkoord gaan dat we morgen de usurperende bevoegdheden gaan overnemen, met minder ontvangsten die nodig zijn om de uitgaven te dekken, dan kan je een stuk efficiëntiewinst boeken door nieuw beleid en door een ander beleid. Dat zal in Vlaanderen ongetwijfeld tweehonderd keer beter zijn dan

op het federale niveau, maar dan ga je de boel niet meer dichtfietsen. Wat wij vandaag zeggen – de heer Vereeck zegt eigenlijk net hetzelfde – is: als je in 2014 of 2015 plots een miljard meer uitgaven hebt, maar je hebt geen nieuwe ontvangsten, dan kan je beter proberen gradueel je uitgavenstroom te verminderen door eenmalige uitgaven of provisies, zodat je binnen drie jaar klaar bent om budgettair die meerkosten van een miljard op te vangen zonder je beleid compleet te moeten omgooien. Dit zorgt er net voor dat je geen stop-and-gobeleid moet voeren in Vlaanderen.

De heer Lode Vereeck: Ik zou nog graag op drie commentaren reageren. Ik wil beginnen met de opmerkingen van minister Muylers. Hij heeft in de commissie dezelfde repliek gegeven. Ik heb toevallig het verslag nog eens nagelezen. Ik zal dan ook hetzelfde antwoord geven. Er is geen enkele contradictie tussen het boeken van overschotten en het voeren van een groeibevorderend beleid.

Indien we, bijvoorbeeld, op het derde net van de VRT zouden besparen, zou dit allicht de groei niet tenietdoen. Indien we op de kindpremie zouden besparen, zou dit de groei niet tenietdoen. Dit zou echter wel een aantal recurrente besparingen inhouden. Ik ben het er volledig mee eens dat we op O&O moeten blijven inzetten. Dit neemt echter niet weg dat we een gezond budgettair beleid moeten kunnen voeren.

Wat de opmerking van de heer Van Rompuy betreft, wil ik nog eens duidelijk maken waarom die overschotten er zijn. Er is immers meer dan een reden.

In de eerste plaats heeft dit met de schuldafbouw te maken. Er is niet enkel de schuld die al dan niet rekening houdend met KBC, tussen 2 miljard euro en 7 miljard euro bedraagt. Er is de gewaarborgde schuld, die al tot iets minder dan 12 miljard euro is opgelopen. Sinds de gebeurtenissen met de Gemeentelijke Holding weten we dat hier een serieus risico aan is verbonden. Er is de groeiende pps-schuld. De groeiende beschikbaarheidsvergoeding is op minder dan tien jaar tijd vertienvoudigd.

In de tweede plaats vind ik niet dat we alle inspanningen in verband met de schuldbeheersing volledig naar de volgende legislatuur kunnen doorschuiven. De minister-president heeft verklaard dat hij geen prognoses over de conjunctuur kan doen. Hij weet dus zelf niet binnen welk economisch vaarwater hij zich binnen enkele jaren zal bevinden. Hij weet niet of hij de schulden op dat moment nog zal kunnen afbouwen.

De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) heeft verklaard dat de Vlaamse Regering de inspanningen voor de afbouw van de Vlaamse schuld niet volledig naar een volgende regering mag doorschuiven. Dat kan niet. De SERV heeft dan ook voor een structurele norm gepleit. Dat betekent dat we vorig jaar gemakkelijk een overschot hadden kunnen boeken. In 2011 bedroeg de groei iets minder dan 2 procent. Dat leverde ons 2,2 miljard euro aan bijkomende inkomsten op.

De derde reden is dat het boeken van overschotten automatisch inhoudt dat een buffer wordt aangelegd. Indien het goed gaat, zoals in 2011, moet het geld niet snel worden gespendeerd. Indien het slecht gaat, zoals in het begin van 2012, moeten we niet plots in de remmen. Er komt dan een constant beleid dat op momenten van economische groei tot overschotten leidt.

Dat zijn vier splinters in het Vlaamse oog. Er is de schuld. We moeten ons op de usurperende bevoegdheden voorbereiden. We moeten ons financieel schrap zetten voor de usurperende bevoegdheden en voor de bevoegdheden die ten gevolge van de staatsvorming worden overgeheveld. Er is het stop-and-gobeleid. De eenmalige inkomsten vallen weg. Ik herhaal dat het in 2012 om 455 miljard euro gaat. Dat in het Griekse oog en in het Spaanse oog een balk zit, betekent niet dat we die vier splinters niet uit het Vlaamse oog mogen trekken.

De heer Ludo Sannen: De mantra's van de heer Vereeck en van de Open Vld storen me een beetje. We hebben in het verleden overschotten gerealiseerd. Dat is echter in tijden van

hoogconjunctuur gebeurd. De voorbije jaren hebben we geen hoogconjunctuur gekend. Dat is duidelijk. *(Opmerkingen)*

Ik ben het er volledig mee eens dat we het overheidsbeslag moeten reduceren. Dat moet echter niet gebeuren door goedkoop wat met procenten te goochelen. *(Opmerkingen)*

Iedereen in Vlaanderen vraagt meer middelen voor O&O. We vinden allemaal dat voldoende op het onderwijs moet worden ingezet. We vinden allemaal dat we in middelen moeten voorzien voor de welzijnssector en voor de kosten van de ouderenzorg die op ons afkomen.

We moeten echter consequent zijn. Indien we een toekomstgericht Vlaanderen willen, moeten we een goed onderwijs en een goed O&O hebben. Indien we een warm Vlaanderen willen, moeten we ervoor zorgen dat we de groeiende vergrijzing weten op te vangen. We moeten de mensen niet wijsmaken dat we dit allemaal kunnen doen door wat over procenten te praten en bepaalde mantra's te formuleren. Het volgen van die mantra's maakt het niet mogelijk die doelstellingen te formuleren. *(Opmerkingen van de heer Lode Vereeck. Applaus bij LDD)*

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, heren ministers, collega's, minister-president, ik ben het niet gewoon dat u lijdzaam toekijkt naar wat er gebeurt. U bent niet voor niets het boegbeeld van Vlaanderen in Actie. En dan zie ik dat u bij het stabiliteitsprogramma doet alsof u zelfs geen inbreng hebt gehad, dat u geen echte goedkeuring hebt gegeven, maar dat u gewoon maar akte hebt genomen van wat er op tafel lag. De Vlaamse Regering was in dezen blijkbaar gewoon lijdend voorwerp.

Feit is natuurlijk dat beloofd werd aan Europa dat de regio's en de lokale overheden vanaf 2013 een overschot zullen boeken. De federale overheid adresseert een deel van haar verantwoordelijkheid aan de ondergeschikte besturen. Tot daar is het duidelijk. Daarna is het soms wat moeilijk om te volgen.

Minister-president, u liet vandaag uitschijnen dat een bijkomende inspanning voor steden en gemeenten doenbaar is. U zegt dus eigenlijk dat de steden en gemeenten die inspanning moeten leveren. Er kwam onmiddellijk een reactie van Luc Martens dat het inderdaad wel doenbaar is, maar dat het de verantwoordelijkheid is van de niet-Vlaamse steden en gemeenten. Dat betekent dat er vragen blijven bestaan. Moet Vlaanderen nu extra inspanningen doen om het overschot te realiseren? Of moeten de Vlaamse provincies dat doen? Of de gemeenten? Of is het helemaal niet nodig en moet niemand iets doen? Niemand weet het blijkbaar. Dit is een schoolvoorbeeld van een compromis 'à la belge'. Ik meen dat het minste dat we van u mogen verwachten, duidelijkheid is. U mag zich niet verstoppen achter de hoge ruggen van Elio Di Rupo en Steven Vanackere.

Minister-president, we voeren nu de discussie over de concrete budgettaire vertaling van het Europees stabiliteitsprogramma, maar er is meer. We moeten ons ook afvragen voor welke uitdagingen dit stabiliteitsprogramma ons stelt. Het gaat wat ons betreft niet enkel over 0,1 procent of 0 procent. Het gaat niet enkel over het feit of het nu voor Brussel 2015 is of 2016. Het gaat niet enkel over 90 procent of 75 procent. Het gaat voor ons ook over de toekomst. Hebben we oog voor de toekomst? Hebben we oog voor duurzame ontwikkeling?

De heer Sannen had daarnet volkomen gelijk toen hij stelde dat de besparingspolitiek van Europa soms lijkt op een collectieve zelfmoord. Hij is niet de enige die dit zegt: er zijn vooraanstaande economen en maatschappelijke groepen die ervoor gewaarschuwd hebben dat Europa nood heeft aan een wervend investeringsplan en een economisch relancebeleid. Daarover wordt nauwelijks gesproken, ook federaal niet. Dit is dus geen verwijt ten aanzien van u, minister-president. Ook federaal gaat men de discussie gewoon uit de weg. Mijn fractie wil niet dat de Vlaming daar het slachtoffer van wordt.

Laat ons even bekijken wat hier vorige week in dit parlement is gebeurd. Er was een heel boeiende conferentie van de SERV over groene jobs. De uitdagingen waar Vlaanderen,

België en Europa voor staan, werden duidelijk geformuleerd. Men stelde duidelijk dat in een aantal delen van de wereld, in een aantal landen, ongelofelijke inspanningen worden geleverd om mee te gaan in de groene economie. Men weet welke richting men uitgaat en men doet ongelofelijke investeringen. Wat doen wij? Tijdens de conferentie pleitte de SERV duidelijk voor een model van groene economie dat gebaseerd is op sociale, economische en milieuaspecten. Het is een model dat zowel bij ons als in ontwikkelingslanden toepasbaar is. Het kan miljoenen mensen uit de armoede halen, zo stelde men. Het kan ook in Europa en Vlaanderen voor jobs zorgen. We moeten zorgen voor: ontwikkeling van nieuwe competenties in onderwijs en opleiding, een actief arbeidsmarktbeleid om mensen om te scholen met het oog op groene jobs en een forse aanmoediging voor milieuvriendelijke kmo's. Dat betekent dat we moeten investeren in de toekomst. We moeten de twee zaken waarover we vandaag al gediscussieerd hebben dus samenbrengen: enerzijds het stabiliteitsprogramma en de vraag hoe we het kunnen bereiken, en anderzijds de vraag hoe we kunnen investeren.

Het is allemaal mooi wat de heer Vereeck zegt, dat we in buffers moeten voorzien en dan maken dat alles gelijkmatig wordt verspreid over het jaar. Dat is allemaal mooi, maar we staan nu voor die uitdaging. We kunnen niet wachten tot we de mogelijkheden hebben om de budgettaire stabiliteit over de jaren heen te realiseren. We moeten nu kijken naar wat er in de wereld gebeurt, en dat is iets anders dan alleen maar naar die 0,1 of die 0 procent kijken. We moeten het nieuwe evenwicht zoeken tussen besparingen en investeringen. De Vlaamse Regering zet al stappen in die richting: we moeten meer privékapitaal proberen te mobiliseren, bijvoorbeeld door op een creatieve wijze werk te maken van groene obligatieleningen. In het bedrijfsleven en bij particulieren is er veel 'goesting' om mee te bouwen aan die relance, aan die vergroening. Dan moet de overheid mee aan de kar trekken en aangeven dat ze eindelijk heeft begrepen wat er op het spel staat.

Als we dat niet doen, worden we over enkele jaren overspoeld door Chinese, Braziliaanse en Indische zonnepanelen, elektrische auto's, waterstofcellen, passiefwoningen, biobrandstoffen, groene ICT enzovoort. Dan mogen we bidden dat we genoeg geld hebben om die producten en diensten nog aan te kopen. De ambitie van onze fractie ligt duidelijk hoger. (*Applaus bij Groen*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is belangrijk te weten op welke discussie we antwoorden moeten geven. Ik begrijp dat bepaalde delen van de oppositie van elke gelegenheid gebruik maken om hun dada's de wereld in te sturen met overschotten, provisies enzovoort. Ik betreur dat een beetje omdat het debat, zoals het was aangekondigd, gaat over het stabiliteitsprogramma en hoe de Vlaamse Regering, minister Muyters en ikzelf, daarop hebben gereageerd. Ik betreur dat sommigen elke keer opnieuw bepaalde zaken de wereld willen insturen. We moeten dan elke keer opnieuw zeggen dat ze zich vergissen of de bal misslaan. Maar goed, het debat in dit parlement is aan de parlementsleden, en de regering antwoordt.

Ik heb begrepen dat de eerste vraag is wat de positie is naar aanleiding van het stabiliteitsprogramma en hoe we een en ander moeten interpreteren. De heer Van den Heuvel en anderen hebben terecht gezegd dat we enkele weken geleden, in maart 2012, een advies hebben gekregen van de HRF. Dat advies is al enkele weken publiek en daar staan heel belangrijke zaken in.

De Vlaamse Regering heeft vertegenwoordigers in die HRF, en we hebben dat advies dan ook heel nauwlettend gelezen. Als er in dit parlement mensen zijn die niet akkoord gaan met dat advies, dan is dat een interessante discussie. De piste van overschotten boeken wordt er verlaten, er wordt een andere piste gevolgd. De heer Van Mechelen maakt hierover de opmerking: "Let op, want dit heeft bepaalde consequenties voor de afbouw van de schuld." Maar dat is een discussie over de HRF en het advies van maart 2012.

Het is heel belangrijk dat in dat advies staat dat alle overheden van dit land moeten gaan naar een nominaal evenwicht. De vraag was wat daarvan terug te vinden zal zijn in het stabiliteitsprogramma. De heer van Rouveroj heeft ook gezegd dat het verschil tussen een nominaal en een structureel evenwicht 0,6 procent of in harde cijfers, 2,4 miljard euro is. De Federale Regering heeft gemeend om dat nominaal het strengste aan te houden, en het advies van de HRF als inspiratiebron te gebruiken. Dat is het eerste belangrijke punt: alle overheden van dit land, zowel entiteit één als entiteit twee, moeten uiterlijk in 2015 naar een nominaal evenwicht gaan.

In Vlaanderen hebben we dat nominaal evenwicht al bereikt, zowel vorig jaar als dit jaar, en we zullen dat ook de volgende jaren realiseren. Dat is een belangrijk element. We hebben altijd gezegd dat we niet zijn voor een situatie waarin Vlaanderen een evenwicht heeft, waar de stelling is dat we overschotten moeten boeken, en de andere overheden van dit land geen evenwicht hebben, laat staan overschotten zouden kunnen boeken.

Dit stabiliteitsprogramma is in eerste instantie een heel duidelijk signaal aan de andere overheden van dit land om een groeipad te realiseren dat haalbaar en duidelijk is, al wijkt het op bepaalde punten wel wat af van het advies van de Hoge Raad van Financiën. We hebben maandag duidelijk gezegd dat die nominale aanpak de goede aanpak is.

In het advies van de Hoge Raad van Financiën staat ook dat men in de discussie over de Financieringswet zal nagaan hoe een evenwichtige verdeling van de saneringsinspanning tussen de entiteiten zal worden gerealiseerd. Ik heb maandag samen met minister Muylers gezegd dat het hier een heel belangrijke discussie betreft. Een eerste vraag is wanneer die zal worden gevoerd. Men antwoordde mij dat die discussie in 2013 zou worden gevoerd. Ten tweede heb ik gezegd dat het hier gaat over een onderdeel van de zesde staatshervorming. Vlaanderen zal er alles aan doen om dat evenwicht te realiseren. Wij staan open voor discussie maar we hebben gewaarschuwd dat het een heel moeilijk debat zal zijn. We willen daar in 2013 met kennis van zaken aan werken.

Mijnheer Van Hauthem, wij hebben die opmerking gemaakt. Het debat is verschoven naar 2013. We hebben er bovendien op gewezen dat dit een heel technisch en moeilijk debat zal worden.

Een aantal collega's hadden vragen bij onder meer de usurperende bevoegdheden. Wij hebben aan de federale en andere collega's gezegd dat wij daarover willen discussiëren. De zes fiches daarvoor, die u allemaal hebt gekregen, zijn gemaakt. Er is een werkgroep opgestart die wij een aantal pertinente vragen hebben voorgelegd. Wij hebben daar nog geen antwoord op gekregen. Die werkgroep is daar volop mee bezig. Als ik me niet vergis, vindt er op 7 mei een nieuwe vergadering plaats.

Hetzelfde geldt voor de problematiek van de responsabilisering voor de pensioenbijdragen van de ambtenaren. Ook daar is een werkgroep voor opgericht. Wanneer dit concreet wordt ingevuld, kunnen wij dat vanuit Vlaanderen ook concreet inschatten en daar verder aan werken.

De heer Sas van Rouveroj: Zegt u nu over die pensioenen dat het bedrag van 54 miljoen euro ook niet vastligt?

Minister-president Kris Peeters: Het gaat eigenlijk over 62 miljoen euro, maar wij dragen nu al 7 miljoen euro bij. Als ik dat daarvan aftrek, gaat het inderdaad over het bedrag dat u nu noemt. Op basis van de wet van 2003 moet daar een samenwerkingsakkoord over gesloten worden. Wij willen dat akkoord sluiten, maar zijn de andere entiteiten het daarmee eens? Wij kennen het bedrag wel, maar daar bestaat nog geen akkoord over. Er worden tergend langzaam stappen gezet, maar dat kunt u, collega's van de oppositie, ons niet verwijten. Wij zijn bereid om daar met kennis van zaken over te discussiëren. Men vergeet echter soms dat Vlaanderen een begroting in evenwicht heeft en dat de andere entiteiten in dit land op basis

van het stabiliteitsprogramma een serieuze inspanning zullen moeten leveren. We veronderstellen dat die inspanningen zullen worden geleverd.

Wij hebben akte genomen van het stabiliteitsprogramma. Vlaanderen doet wat het meent te moeten doen. Daarnaast staan wij positief tegenover het feit dat alle overheden van dit land ten laatste tegen 2015 een nominaal evenwicht moeten realiseren. Wat de Financieringswet betreft, zal Vlaanderen de heel belangrijke discussie voeren. We zullen de situatie en omstandigheden vanuit Vlaanderen heel duidelijk op tafel leggen. Die discussie zal plaatsvinden in 2013.

Voorzitter, ik wil graag ingaan op een aantal onderwerpen, zoals de begroting enzovoort. Mijnheer van Rouveroi, minister Bourgeois levert een inspanning om 6 procent te bereiken. Dat moet 60 miljoen euro opleveren. Dat is een enorme inspanning. Ook de leidende ambtenaren van de Vlaamse administratie nemen dit zeer ernstig en bekijken dit zeer genuanceerd. De brute manier – zeggen dat er niet meer moet worden vervangen – kan in de praktijk niet.

Mijnheer Vereeck, op uw opmerkingen zal ik niet meer antwoorden. Dit is al meermaals gebeurd. Ik vind het spijtig dat men hier op het spreekgestoelte iedere keer hetzelfde herhaalt en dat men ons probeert te overtuigen dat het de waarheid is of correct. Mijnheer Vereeck, dat is het niet. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u zult mij in elk geval niet kunnen verwijten dat ik het debat heb opengetrokken naar een algemeen begrotingsdebat. Integendeel. Mijn punt was en is nog altijd dat de federale overheid u zonder uw akkoord en zonder het akkoord van de deelstaten – u hebt er alleen maar akte van genomen – in het kader van het stabiliteitsprogramma meedeelt wat men zal overmaken aan de Europese Commissie. Dat gebeurt zonder dat de modaliteiten van wat daarmee samenhangt gekend zijn, namelijk de usurperende bevoegdheden en de zesde staatshervorming. Minister-president, ik verwijt u dat u daarnaartoe gaat. Daarom heb ik bij wijze van boutade gezegd dat u er beter had kunnen wegblijven. Ze hadden u evengoed een brief kunnen schrijven.

Wat deze staatshervorming ook zal betekenen voor wat betreft de bevoegdheidsoverdracht, er zal geen 100 procent van de middelen meegaan. De federale overheid zal daar een besparing kunnen doen op kosten van de deelstaten, op kosten van Vlaanderen. Het erge is dat u vandaag niet weet hoe groot de inspanningen zullen zijn die hoe dan ook op u afkomen. Maar intussen gaat men wel, mede in uw naam, aan Europa zeggen wat het stabiliteitsprogramma is. Door daarnaartoe te gaan hebt u een alibi en voor een deel carte blanche gegeven aan de Federale Regering. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Lode Vereeck: Minister-president, het gaat over het Europese Stabiliteitspact, en dat heeft consequenties voor de begrotingen en budgetten van alle deelentiteiten in dit land. Dan bent u verbaasd dat wij het hebben over de Vlaamse begroting. Maar dit heeft consequenties voor uw begroting. We hebben het debat gevoerd. Uw eigen adviesorgaan, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV), zegt dat de Vlaamse begroting structureel ongezond is. En nu zegt u dat we het op 7 mei zullen hebben over de usurperende bevoegdheden, en in 2013 over de staatshervorming en de Financieringswet, en dat een werkgroep zich buigt over de ambtenarenpensioenen. Dan mag ik toch wel vragen stellen wanneer u met een structureel ongezonde Vlaamse begroting zit. Dan is het toch relevant om te vragen of het niet zinnig zou zijn om u voor te bereiden op alle uitdagingen die op u afkomen. Dat lijkt mij in het kader van een stabiliteitspact een zeer relevante en pertinente vraag.

De heer Dirk Van Mechelen: Voorzitter, collega's, het valt mij op dat minister-president Peeters antwoordt dat CD&V niet veel te maken heeft met wat er op het federale niveau gebeurt. Alsof Open Vld daar de bevoegdheid en de premier heeft. Alle gekheid op een

stokje, ik neem toch aan dat Steven Vanackere af en toe wel eens telefoneert met Kris Peeters om over bepaalde zaken te overleggen.

Wij gaan het debat aan om te zeggen dat wij in Vlaanderen bij vorige stabiliteitspacten altijd een overschot hebben aanvaard. Het geld van dat overschot gebruikten wij om schulden af te bouwen. Sinds 2009 zegt de Vlaamse Regering geen overschotten meer te boeken. Dat is, voor alle duidelijkheid, de Maddensdoctrine. En nu legt de Hoge Raad van Financiën een koekoeksei in het Vlaamse nestje. Hij zegt: “Je moet geen overschotten boeken. Je bent goed bezig. Proficiat, maar je gaat bevoegdheden krijgen zonder de bijhorende middelen.”

Minister-president, bereid uw beleid voor in functie van uw uitgaven, of wij zullen in 2014 Vlaanderen moeten besturen met alle remmen op. Maar waarschijnlijk wordt u gered en wordt het 2015.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, als het gaat over het stabiliteitsprogramma, dan moet u niet alleen akte nemen en dan daarna even praten met elkaar over wie welke inspanningen doet. Het lijkt me belangrijk dat de minister-president van de grootste regio van België ook de discussie aanzwengelt over hoe we dat stabiliteitsprogramma kunnen combineren met een toekomstgericht en duurzaam beleid. Het grote gevaar is dat we alleen maar bezig zijn met de procenten, met de 0,1 en de 0 procent, en dat we niet bezig zijn met wat nodig is om mee te gaan in een beweging die momenteel bezig is.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, de heer Watteeuw en anderen hebben verwezen naar Vlaanderen in Actie en het Nieuw Industrieel Beleid. We weten zeer goed hoe we met onze bevoegdheden een relancebeleid kunnen en moeten voeren. Ik verwijs naar het loopbaanakkoord van minister Muylers. Het is heel belangrijk dat we dit plan aanhouden en niet halsoverkop nieuwe plannen lanceren. Dat is dus nog altijd de leidraad van deze Vlaamse Regering.

Mijnheer Van Mechelen, u herhaalt nog eens even dat u problemen hebt met het advies van de Hoge Raad van Financiën. Ik heb daar al akte van genomen. U zegt dat het ei dat de Hoge Raad van Financiën heeft gelegd, een koekoeksei is. U zegt dat we daarmee moeten oppassen, dat dit effecten heeft op de verdere budgetten en de schuldafbouw. Volgens u is de Hoge Raad van Financiën dus heel slecht bezig. U hebt gezegd dat de raad de overschotten heeft laten varen en dit doorschuift naar de financiering en de middelen.

De heer Joris Van Hauthem: Met het eerste advies van de HRF was u het toch ook niet eens. Die 65/35-verdeling vond u ook maar niets.

Minister-president Kris Peeters: Iedereen heeft het recht om dat advies te bekijken. Zeker de heer Van Mechelen kan daar uitspraken over doen. Ik meen echter dat de heer Van Rompuy en de heer Van den Heuvel er terecht op hebben gewezen dat, wanneer we met de terugbetaling door KBC onze schuld tot 2 miljard euro kunnen verkleinen, we resoluut gaan voor een volledige schuldafbouw tegen 2020. Dat is ook zo meegegeven in Vlaanderen in Actie. Deze regering wil daar verder aan werken.

De heer Dirk Van Mechelen: Ooit heb ik een gerespecteerd collega horen zeggen dat het enige dat men hem kon antwoorden, het volgende was: “Wij zijn goed bezig.” Ik heb hetzelfde gevoel. Wat ik wil zeggen, is dat de HRF er magistraal in geslaagd is om met een ezelsbruggetje de bal terug te kaatsen, en dat hij zit waar hij was vertrokken.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, ik kondig aan een motie te zullen indienen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Motie

De voorzitter: Door de heer Van Hauthem werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een motie aangekondigd. Ze moet uiterlijk om 16 uur zijn ingediend.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het debat is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Veli Yüksel tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de aanwezigheid van leden van de Vlaamse Regering tijdens het Europees kampioenschap voetbal in Oekraïne

De voorzitter: De heer Yüksel heeft het woord.

De heer Veli Yüksel: Voorzitter, minister-president, geachte leden, over enkele weken, op 8 juni, begint in Oekraïne het Europees kampioenschap voetbal. De afgelopen dagen hebben een aantal Europese leiders aangekondigd dat ze dat Europees kampioenschap 2012 zullen boycotten zolang de situatie van oud-premier Joelija Timosjenko niet verbetert. Timosjenko zit in de gevangenis door een omstreden veroordeling. Ze zit een gevangenisstraf van zeven jaar uit voor machtsmisbruik. Volgens veel waarnemers gaat het om een politieke afrekening. De voorbije dagen doken er een aantal bijzondere foto's van een zwaar mishandelde Timosjenko op.

Uit protest tegen deze wantoestanden en tegen deze gang van zaken hebben een aantal Europese leiders – onder meer Barroso, voorzitter van de Europese Commissie, Europees Commissaris Viviane Reding, de Duitse bondskanselier Angela Merkel, het Nederlandse kabinet en het Nederlandse koningshuis – laten weten dat ze het EK 2012 zullen boycotten en niet naar Oekraïne zullen afzakken. Op die manier willen ze de diplomatieke druk op het regime van president Janoekovitsj verhogen om ervoor te zorgen dat Joelija Timosjenko in de gevangenis een betere en menswaardige behandeling krijgt.

Minister-president, wat zal uw regering doen? Wat zullen uw excellenties doen, ook al doen de Rode Duivels niet mee aan het EK 2012?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, vanmorgen hebben we in de kern van de Vlaamse Regering, op aangeven van collega Muylers, bevoegd voor de sport, besproken wat de houding van de Vlaamse Regering zou zijn. Het antwoord is zeer duidelijk en zeer kort: de Vlaamse Regering zal niemand afvaardigen of zal niet ingaan op een uitnodiging om aanwezig te zijn op het EK 2012 in Oekraïne. Als motivatie is er niet alleen het standpunt van de Europese Commissie, waarbij de Europese Commissie bij monde van de voorzitter duidelijk heeft gemaakt dat de opsluiting van de oppositieleidster Timosjenko niet kan en zeker al niet dat er fysiek geweld bij te pas komt. We sluiten ons ook aan bij andere regeringsleiders die een duidelijk signaal willen geven. Ten slotte weten de leden van de commissie Buitenlands Beleid dat wij de mensenrechten hoog in het vaandel voeren en dat we met het beleidsdocument 'Mensenrechten' en het Vlaams internationaal beleid er echt een punt van willen maken.

Niemand van de Vlaamse Regering zal aanwezig zijn op het EK voetbal in Oekraïne. We willen een duidelijk signaal geven dat eerst de situatie van oppositieleidster Timosjenko moet worden uitgeklaard vooraleer ook maar één Vlaamse minister zal afreizen. *(Applaus van de heren Jan Roegiers en Kris Van Dijck)*

De heer Veli Yüksel: Minister-president, ik ben zeer tevreden met dit antwoord. Het is een duidelijk en klaar signaal voor landen die de mensenrechten aan hun laars lappen.

Ik wil nogmaals duidelijk stellen dat ik niet pleit voor een a-prioripolitiek van afwezigheid, maar ik denk dat we nu een krachtig en duidelijk signaal moeten geven en dat we de diplomatieke druk moeten opvoeren om de situatie van mevrouw Timosjenko en de mensenrechtenschendingen in Oekraïne aan de kaak te stellen.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, minister-president, ik onthoud uit uw antwoord dat de Vlaamse Regering wegblijft van het EK voetbal in Oekraïne. Dat is goed. Trouwens, de Rode Duivels doen dat ook, uit sympathie voor de Vlaamse Regering vermoedelijk. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Los van het Europees kampioenschap, los van het dossier Oekraïne, los van mevrouw Timosjenko, is mijn bijkomende vraag wat de algemene lijn is die Vlaanderen in dit soort van dossiers gaat aanhouden. In het recente verleden gingen we wel naar China waar er Olympische Spelen waren, terwijl China toch ook niet echt een toonbeeld van democratie is.

Wat is de algemene lijn die de Vlaamse Regering aanhoudt ten aanzien van ‘subtiele’ democratieën zoals Oekraïne en andere? (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik wil de heer Yüksel bedanken voor de vraag en de minister-president voor het duidelijke antwoord.

Ik wil nog twee dingen zeggen. Ik heb zelf een vraag ingediend bij minister Lieten om te vragen wat de houding van de VRT is. Er worden nogal wat voetbalwedstrijden uitgezonden. Ik denk dat het goed is dat er in de marge van die voetbalwedstrijden aandacht is voor de mensenrechtensituatie.

En twee, hier zitten 124 collega's. Soms krijgen wij uitnodigingen van bedrijven om wedstrijden bij te wonen, ook voor het EK voetbal zijn er uitnodigingen in omloop. Ik kan enkel hopen dat ook deze 124 collega's het standpunt van de Vlaamse Regering volgen en niet ingaan op uitnodigingen om in Oekraïne voetbalwedstrijden bij te wonen.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Er zijn inderdaad sterke indicaties dat het de jongste twee jaar in Oekraïne weer bergaf gaat inzake mensenrechten, vrije en eerlijke verkiezingen, onafhankelijkheid van de juridische macht enzovoort, nadat het eigenlijk jaren goed ging.

Minister-president, wat mij een beetje verbaast, is dat Oekraïne dat EK voetbal samen organiseert met EU-lidstaat Polen, dat Oekraïne een partner is van het Europese nabuurschapsbeleid, dat we sinds Lissabon een hoge vertegenwoordiger van de Unie hebben en dat die 27 lidstaten toch allemaal individueel hun standpunt bepalen. Vindt u niet dat het een prioriteit zou moeten zijn van de Europese Unie en van de lidstaten om op zijn minst ten opzichte van een land als Oekraïne, een buurland van de EU zeg maar, tot een gemeenschappelijk standpunt te komen? Ik stel vast en ik betreur dat dat er op dit moment nog altijd niet is.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister-president, ik wil net als mijn collega verwijzen naar de Olympische Spelen in 2008 in China, de koploper in het aantal executies. Mensenrechten werden en worden daar nog altijd frequent geschonden. Mensenrechtenactivisten worden opgesloten en gefolterd. Er is veel deining over ontstaan. Er gingen stemmen op om die Spelen te boycotten. Er is niets van gekomen, met als resultaat dat de politieke top aanwezig was. Ik ben geen voorstander van een politieke boycot van een sportief evenement. Sport en politiek moeten los van elkaar staan. Er zijn andere mogelijkheden om druk uit te oefenen. Waarom is de Vlaamse politieke top wel naar China geweest en waarom gaat u dan nu niet naar het EK?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Minister-president, ik vind het een goede beslissing die u hebt genomen, om niet in te gaan op die uitnodiging. Ik kan dat enkel toejuichen. Zal er ook op

andere beleidsterreinen inzake de relatie met Oekraïne een gelijkaardige lijn worden gevolgd? Ik denk bijvoorbeeld aan wapenexport. We behandelen dat voorstel van decreet momenteel in de commissie, maar u bent daar nu voor bevoegd in het kader van de federale regelgeving. Ik denk ook aan economische samenwerking. Worden daarvoor gelijkaardige richtlijnen gegeven of blijft het beperkt tot dat kleine stukje sport, waar we helaas geen Rode Duivels naartoe kunnen sturen?

Minister-president Kris Peeters: Op 9 december 2011 hebben wij een document goedgekeurd over mensenrechten en het Vlaamse internationale beleid. We proberen dat geval per geval te bekijken en daarover ook een standpunt in te nemen. De algemene leidraad is dat document.

Mijnheer Van Overmeire, u vraagt of Europa een standpunt heeft ingenomen. Ik heb hier het standpunt van Ashton bij, toch de dame die een standpunt kan innemen ten opzichte van andere landen. Zij heeft duidelijke taal gesproken, samen met de voorzitter van de Europese Commissie. Dat daarnaast alle landen nog apart reageren, is mogelijk een discussie die we kunnen voeren, om in de toekomst duidelijk met de 27 te reageren en niet na een reactie van mevrouw Ashton en de voorzitter alle landen de vrijheid te laten. Dat is een pertinente opmerking, maar men heeft op Europees niveau zeker gereageerd.

We hebben dat ook niet lichtzinnig gedaan. We zijn niet de eerste geweest om te zeggen dat we er niet naartoe gaan, ook omdat de Rode Duivels niet aanwezig zijn. Maar we vinden wel, als andere instanties zo duidelijk positie innemen, dat Vlaanderen niet kan achterblijven en een standpunt moet innemen. Dat standpunt heb ik u zojuist toegelicht.

De heer Veli Yüksel: Ik feliciteer de Vlaamse Regering voor haar houding. Politici hebben het recht om hun verontwaardiging te uiten. Politiek en sport staan niet volledig los van elkaar. Het signaal van de Vlaamse Regering is heel duidelijk, al zal het regime van president Janoekovitsj daar wellicht niet van onder de indruk zijn. Het is belangrijk dat Vlaanderen, in het verlengde van wat Europa zegt, de situatie in Oekraïne afkeurt.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering antwoordt op de vragen die worden gesteld. Op de vraag die ik hier heb gehoord – wat is het verschil tussen de situatie van China ten tijde van de Olympische Spelen en die van Oekraïne tijdens het EK? – kreeg ik geen antwoord.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Goedele Vermeiren tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over de mogelijke gevolgen inzake vaste benoeming en pensioenrechten voor leerkrachten die na hun 65 nog aan de slag blijven

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Voorzitter, minister, collega's, vorige maandag las ik op de voorpagina van de krant een artikel met als titel 'Ook leraars kunnen straks na hun 65ste op post blijven'. In dat artikel stelt u dat zeer binnenkort leraars ook na hun 65e kunnen blijven werken. Dat kan nu al: nadat zij op pensioen zijn gegaan, worden zij aangeworven onder een tijdelijk statuut. Zij kunnen dan bijverdienen, al is het bedrag begrensd. Toeval of niet, maar vorige week ontving ik een antwoord op een schriftelijke vraag, met daarin cijfers. Daaruit blijkt dat in 2011 slechts 41 leraars boven de 65 nog aan het werk waren. In de leeftijdscategorie van 60 tot 65 jaar zijn er nog 81 aan het werk.

Dat is niet veel, maar tussen 2009 en 2011 is wel een stijging merkbaar. Misschien is het wel zo dat leraars nood hebben aan een duidelijk kader. Na lezing van het artikel kwamen een aantal vragen bij mij op. Hoe zal dat in zijn werk gaan? Is er een leeftijdsgrens? Wordt dat een plicht of een recht? Zullen die extra gewerkte jaren meetellen voor de berekening van het pensioen? Blijft de vaste benoeming van kracht? Kunt u de modaliteiten van de regeling toelichten?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Voorzitter, collega's, het is de bedoeling dat in 2013 leerkrachten maar ook directeurs die 65 zijn geworden, in het onderwijs aan de slag kunnen blijven. Vandaag kan dat ook, maar zij moeten dan wel eerst met pensioen gaan. Nadien worden zij dan een tijdelijke werknemer. Dat is een omslachtige procedure. Zij kunnen slechts een beperkt aantal uren lesgeven, want anders verliezen zij pensioenrechten. Wij willen dat vereenvoudigen. Wij denken aan een systeem dat jaarlijks de tewerkstelling, op vraag van de leerkrachten, zou verlengen. Het gaat dus om een vrijwillige tewerkstelling, en ook de directie moet daarmee akkoord gaan. Het pensioen zou opschuiven, wat betekent dat de betrokkenen vastbenoemd blijven.

Hoewel men lange tijd dacht dat Vlaanderen hiervoor niet bevoegd is, is dat wel het geval. Op federaal niveau moet nog wel worden bekeken wat dit betekent voor de opbouw van pensioenrechten. In de komende weken buigen wij ons daarover. Het is de bedoeling dat in het verzameldecreet dat in het najaar in het Vlaams Parlement wordt voorgelegd, de regeling zal worden opgenomen.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Komt er een leeftijdsgrens? Zo niet moet op een bepaald moment de directeur misschien wel erg enthousiaste mensen ontslaan. Dat is een randopmerking.

In ieder geval kan het een goede oplossing zijn voor het tekort aan leerkrachten. We moeten wel aandacht blijven schenken aan de manier waarop we leerkrachten ouder dan 50 jaar nog gemotiveerd kunnen houden. Hoe gaan we hen gemotiveerd houden om in het onderwijs te blijven en de schat aan ervaring die zij hebben, door te geven aan jonge leerkrachten, die toch een vrij grote uitstroom kennen? We mogen beide zaken niet van elkaar loskoppelen.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Minister, wij vinden het alleszins een goed initiatief. Ik denk dat er nu, weliswaar via een omweg, toch ook al mogelijkheden bestaan voor leerkrachten ouder dan 65 jaar. Ik begrijp dat dat nu zal worden veralgemeend of gemakkelijker zal worden gemaakt.

Uit uw reactie van daarnet begrijp ik dat het nog niet mogelijk zal zijn op 1 september, maar dat het pas in het najaar zal worden goedgekeurd via Onderwijsdecreet XXII. Maakt dit debatje een onderdeel uit van het grotere loopbaan debat?

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Het onderwerp is al herhaalde malen ter sprake gekomen in de commissie. Ik vind de voorgestelde maatregel een zeer goede stap. Ik sta er dus volledig achter. Het stelt een einde aan de opvatting dat werken op gevorderde leeftijd een sociale gesel is en dat sociale vooruitgang gelijkstaat met het vervroegen van de pensioenleeftijd, zoals de socialistische presidentskandidaat in Frankrijk voorstelt. In die zin vind ik dat een goede stap van een socialistische minister.

Minister, de grote vraag is echter of de aantrekkelijkheid van het werken na 65 jaar wel groot genoeg zal zijn met die regeling. In een correcte pensioenregeling zou je vanaf je 65e recht moeten hebben op je pensioen. Als je dan nog werkt, zou je de wedde die je krijgt daarbij moeten cumuleren. Dat zou een correcte regeling zijn. Nu, u schuift gewoon op: je werkt

gewoon verder en trekt je pensioen niet. In die zin is dat toch een zeker verlies. Men zou die aantrekkelijkheid, ook financieel, misschien moeten versterken.

Minister, u zegt dat de directeur ermee akkoord moet gaan. U moet toch opletten. We beschermen onze leerkrachten via vaste benoemingen tegen de willekeur van directeurs. Misschien moet u hier ook in een beroepsrecht of zoiets voorzien.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister, nu er toch over pensioenen gesproken wordt, zult u me het niet kwalijk nemen indien ik even informeer of u ondertussen al iets meer kunt zeggen over de onderhandelingen over de terbeschikkingstelling (tbs). Wat is de stand van zaken? Indien u daar nog niets over kunt vertellen, kunt u misschien wel zeggen wanneer de onderhandelingen mogelijk zijn afgerond?

Minister Pascal Smet: Mevrouw Vanderpoorten, het zou een onderdeel kunnen zijn van het loopbaandebat. Het is echter iets waarover al eerder discussie is gevoerd. Er is nu sprake van een wijziging. We kunnen dit nu doen los van het loopbaandebat, waarvan ik hoop dat we dat binnenkort zullen kunnen afronden. Het is niet nieuw, ik heb al eerder gezegd dat we dit zullen doen. Ik zie geen problemen met partners, sociale organisaties of werkgevers. Laten we het vereenvoudigen en mogelijk maken. Nu we bevoegd zijn, kunnen we het ook meteen regelen.

Het lijkt mij verder geen bedreiging voor de jonge leerkrachten. De volgende jaren zullen we sowieso een tekort van ongeveer 20.000 leerkrachten hebben. Het aantal leerkrachten dat vrijwillig langer wil werken en waarmee de directie akkoord gaat – want het moet ook in het belang van de kinderen zijn, het is niet altijd iedereen gegeven – zal geen verdringingseffect hebben tegenover jonge leerkrachten, integendeel. Ik denk dat u samen met mij op een televisiezender een heel enthousiaste, fitte en jonge leerkracht aan het werk hebt gezien. Ik denk dat hij heel veel personen in dit parlement zou verslaan, als ik hem zo op zijn fiets bezig zag. Dat soort mensen is uiteraard welkom in het onderwijs om langer te werken. Dat probleem stelt zich dus ook niet.

Mijnheer De Meyer, de onderhandelingen lopen. Ik hoop dat we de komende dagen, voor het einde van deze maand, duidelijkheid kunnen geven aan de betrokken mensen in het onderwijs, maar ook aan de scholen die zich moeten organiseren.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Minister, bedankt voor uw antwoord. Ik onthoud eruit: de vrijwilligheid, op vraag van de leerkrachten of de directie. Bij een tekort aan leerkrachten lijkt ons dat een geschikt middel om dat tekort op te vangen. Ik onthoud ook dat we gaan naar een mogelijkheid en dat het geen recht wordt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jean-Jacques De Gucht tot de heer Pascal Smet, Vlaams minister van Onderwijs, Jeugd, Gelijke Kansen en Brussel, over het initiatief van de inspecteurs-adviseurs erkende godsdiensten omtrent interlevensbeschouwelijke competenties in het onderwijs

De voorzitter: De heer De Gucht heeft het woord.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, de inspecteurs-adviseurs van de verschillende erkende godsdiensten en niet-confessionele zedenleer hebben een tekst goedgekeurd waarin wordt gepleit voor een actieve samenwerking. Daarbij wordt ook gepleit voor een echte levensbeschouwelijke dialoog.

Precies een week geleden werd een gelijkaardig voorstel van mijn fractie, dat ook ondertekend was door de collega's van Groen, door de meerderheidspartijen en het Vlaams

Belang weggestemd. U, minister, hebt bij het begin van deze legislatuur gezegd dat u dat verder wou ondersteunen. Nu de verschillende erkende godsdiensten en niet-confessionele zedenleer dat initiatief genomen hebben, op welke manier gaat u dat als minister van Onderwijs verder ondersteunen?

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Wij hebben het al ondersteund. De inspecteurs zijn uiteraard onafhankelijk en kunnen dat doen, maar wij hebben laten weten dat we geen problemen hebben met een dergelijk initiatief.

We hebben ook aan AKOV, het Agentschap voor Kwaliteitszorg in Onderwijs en Vorming, gevraagd om met de inspecteurs samen te zitten en tegen het einde van het jaar te bekijken in welke mate we die tekst al of niet moeten verankeren. We zullen de resultaten van dat gesprek afwachten.

Ten derde hebben we in ons regeerakkoord opgenomen dat het mogelijk moet zijn om naast levensbeschouwelijke vakken ook een soort vak aan te bieden waarin de verschillende godsdiensten of levensbeschouwingen worden onderricht. Als het Gemeenschapsonderwijs beslist om zoiets uit te werken, zal dat onze steun krijgen.

Wij hebben altijd heel duidelijk gezegd dat wij ondersteunen en faciliteren, maar dat het initiatief vanuit de onderwijsverstrekkers of de godsdiensten zelf moet komen. U merkt dat dat ook gebeurt. We zijn daar blij mee. We ondersteunen dat dan ook op de manier waarop we dat moeten doen.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, ik heb begrepen dat u wilt kijken naar de verankering van die tekst. Dat vind ik heel positief. Volgens het advies van de Raad van State is het overigens mogelijk dat u daar verder in gaat. Als u vanuit de overheid vindt dat u om bepaalde redenen moet ingrijpen, kan dat ook, als het billijk is. Ik kijk met veel interesse naar de verdere vorderingen in dit dossier.

De voorzitter: Mevrouw Pehlivan heeft het woord.

Mevrouw Fatma Pehlivan: Mijnheer De Gucht, ik heb in de commissie al een antwoord gegeven op uw vraag. Wij steunen het initiatief op zich volledig, maar uw voorstel was voor ons veel te weinig en te summier. In de laatste twee jaar van het secundair onderwijs één uur per week levensbeschouwelijke vakken geven, dat was voor ons niet voldoende.

We hebben toen ook gevraagd dat er een initiatief zou komen. Ik juich toe dat het een initiatief is van de inspecteurs-adviseurs, dat wij volledig kunnen ondersteunen. Ik betuig in dezen ook mijn volledige steun aan de minister. Ik hoop dat het een echte dialoog is, om samen te kunnen leven in deze multiculturele samenleving en meer begrip voor elkaars religies te kunnen opbrengen.

Minister, ik vraag u om dit initiatief volledig te steunen en te volgen. Ik vraag u om het ook structureel in te bouwen, want dat is eigenlijk ons probleem.

De voorzitter: Mevrouw Vermeiren heeft het woord.

Mevrouw Goedele Vermeiren: Vorige week hebben we het in de commissie uitgebreid over het voorstel van de heer De Gucht gehad. Ik heb er toen al op gewezen dat de inspecteurs-adviseurs een charter hebben ondertekend en bezig waren met een gemeenschappelijke module, elk vertrekkend vanuit hun eigen identiteit. Ik heb begrepen dat dat nu tot stand gekomen is. Ze zijn daar blijkbaar nogal enthousiast over. Terecht waarschijnlijk.

Ik heb het antwoord van de minister gehoord, we kunnen dat ondersteunen. Het ligt in de lijn van het regeerakkoord.

Er staat in dat artikel dat ik gelezen heb: “Alle leerkrachten van levensbeschouwelijke vakken worden geacht de tekst na te leven. Doen ze dat niet, dan worden ze op de vingers getikt.”

Ik zou een van onze bekommernissen willen meegeven. Het zou goed zijn als de leerkrachten niet alleen verantwoording moeten afleggen aan de inrichters van hun eigen levensbeschouwing, maar dat dat wordt opengetrokken. Hoe dat gefaciliteerd gaat worden, minister, zal aan u liggen.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik keur ook het initiatief goed. Ik heb het voorstel van decreet van de heer De Gucht vorige week gesteund.

Wat ik in deze zaak betreur, is dat het sturende vermogen van het Vlaams Parlement wat opzij wordt geschoven. Het was een goed voorstel van decreet. De meerderheid had misschien bezwaren, maar amendementen zijn altijd mogelijk. Het debat zou dan naar hier gekomen zijn. Dan zou de verankering nu misschien al een feit geweest zijn.

Nu moeten we echter zitten wachten tot er een initiatief komt van het veld, dat dan constateren en dan eventueel tot een verankering overgaan. Ik vind dat eigenlijk geen goede werkwijze, minister. Ik hoop dat er nu snel werk van wordt gemaakt, zodat we hier het debat kunnen voeren.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: We hebben de afgelopen weken en maanden een goed debat kunnen voeren rond deze materie. De meerderheidsfracties hebben verdedigd dat de Grondwet een aantal zaken voorbehoudt voor de zeven aanbieders van het levensbeschouwelijk onderricht en dat die een grote autonomie hebben. Ons standpunt was: ten gronde gaan we akkoord met de indieners van het voorstel van decreet rond de pluralisering van de samenleving, de nood aan dialoog en de zoektocht naar authenticiteit. Al die zaken zijn belangrijk. We hadden gesteld dat dit moest komen van de aanbieders van dat levensbeschouwelijke onderricht zelf. Zij hadden in een schriftelijk advies meegedeeld dat ze daarmee bezig waren.

Ik stel met de collega's vast dat dit het juiste instrument is, dat we blij mogen zijn dat het nu komt. De zorg die in het parlement kamerbreed werd gedragen, zal nu via de geëigende manier invulling krijgen. Ik verheug mij daarover.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, ik geloof niet zo in dit initiatief. Het is gedoemd om zijn doel voorbij te schieten. Het vertrekt vanuit de foute vooronderstelling dat alle levensbeschouwingen gelijkwaardig zouden zijn. Quod non.

Er is namelijk geen probleem met de openheid in de lessen zedenleer of katholieke godsdienst ten aanzien van andere levensbeschouwingen. Maar dat probleem is er overduidelijk wel in de islamlessen. Dat wordt met deze maatregel niet opgelost, ook al zouden de islamleraars zich formeel aan de gemaakte afspraken houden. Controle op de lesinhoud blijft immers zeer moeilijk. Voor ons kan de enige oplossing er alleen maar in bestaan de erkenning van de islam in te trekken en bijgevolg de lessen islam in ons onderwijs te schrappen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Meuleman heeft het woord.

Mevrouw Elisabeth Meuleman: Ik wil niet zo veel meer toevoegen. Anders dan de heer Bouckaert zie ik wel de kracht van het parlement in dezen. Ik durf toch wel zeggen dat we er met het decreet mee voor hebben gezorgd dat de hele zaak versneld op de agenda is gekomen en dat men ook van onderuit een stukje sneller is begonnen denken hoe we dat kunnen oplossen.

Ik ben zeer blij met de ontwikkeling en ik vind het een goede zaak dat het initiatief zoals het er nu ligt, inderdaad gedragen is van onderuit. Ik denk ook dat die wettelijke verankering zeker zal moeten volgen. Ik hoop dat u dat verder zult meenemen bij de hervorming van het

secundair onderwijs want de discussie is daar echt op zijn plaats. Verder vind ik het een zeer goede ontwikkeling.

Minister Pascal Smet: De heer Van Dijck heeft dringend lessen in de islamgodsdienst nodig. Ik denk dat hij niet goed weet wat die godsdienst allemaal inhoudt. Mijnheer Van Dijck, het is jammer dat u in uw schoolcarrière daar niet mee bent geconfronteerd, dat had misschien tot betere resultaten kunnen leiden. (*Opmerkingen bij het Vlaams Belang*)

Dat gezegd zijnde, hebben we van bij het aantreden van deze regering gezegd dat we dat stimuleren en mogelijk willen maken. We hebben dat ook in ons regeerakkoord opgenomen, we hebben dat in de beleidsbrief opgenomen en we hebben daarover gesproken in de commissie. U zult zich misschien herinneren dat daarover anderhalf jaar geleden een vrij grote studiedag heeft plaatsgevonden, waar ikzelf en ook de inspecteurs op aanwezig waren. Daar hebben we ook heel duidelijk die steun gegeven. Het is uiteraard goed dat een brede meerderheid in dit parlement dat draagt.

Voorzitter, ik heb niet veel meer toe te voegen. Het ligt in het verlengde van wat we wilden. Het is goed dat dit ontstaat. Ik wil nog even onderstrepen dat dit in vele scholen, ook in katholieke scholen, vandaag reeds gebeurt. Die openheid mag men niet vergeten. Ik ben ook naar een katholieke school geweest. Zelfs toen ik nog een kleine jongen was, wat al enige tijd geleden is, was die openheid er ook al in de godsdienstlessen. Het is niet overal zo, maar er is toch een hele evolutie bezig, en dat is op zich een goede zaak.

We gaan aan AKOV vragen om te kijken of het nodig is om te verankeren. We hebben ook gevraagd hoe we dat verder moeten verankeren, en dat zullen we ook in overleg met de onderwijsverstreckers doen. Dan hebben we een stap in de goede richting gezet.

De heer Jean-Jacques De Gucht: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik denk persoonlijk dat een wettelijke verankering heel belangrijk is. Zoals de heer Bouckaert heeft gezegd, hebben we daar deels een kans gemist.

Mevrouw Pehlivan, ik herhaal wat ik in de commissie heb gezegd: de redenering van iets niet goed te keuren omdat het niet ver genoeg gaat, is een redenering die op niets slaat. Mijn excuses daarvoor.

Minister, hartelijk dank voor uw antwoord. Ik kijk uit naar verdere stappen in verband met de verankering.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de activering van brugpensioneerden in het kader van de zogenaamde 'war for talent'

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister, de politieke geloofwaardigheid is niet onder het nulpunt gezakt, in Celsius uitgedrukt, want dat was ze al, maar ze is inmiddels onder het Fahrenheitnulpunt gezakt, en hopelijk niet, maar de kans is groot, onder het kelvinvriespunt, meer dan 200 graden onder nul. In de politiek kan alles.

We stellen vast dat federaal minister Van Quickenborne van alle daken roept dat brugpensioen niet kan en niet mag en dat het een slecht voorbeeld is. Wettelijk is het maar in 2015. We gaan Bekaert toch niet de kans geven om dat te doen, zegt hij. Wat gebeurt er? Zijn woorden zijn nog niet koud of hij haalt al bakzeil en hij roept: geen rust bij brugpensioen op 52. Hij laat het dus in feite toe, maar hij trekt zijn staart in en zegt: Oké, maar we zullen erop letten dat de RVA ze streng zal controleren. Zo kom ik bij u terecht, minister. U weet dat als

men in dit land zegt dat de RVA strenger zal controleren, uiteindelijk de VDAB het werk zal moeten doen en dat de RVA zal toekijken en ja of neen zal zeggen.

Wraakroepend in de Bekaertsaga is dat er 124 mensen, evenveel als er parlementsleden zijn, op brugpensioen gaan. Nu noemt men dat niet meer zo, men omschrijft het nu een beetje mooier als ‘werkloze met een bijkomende bedrijfsuitkering’.

Ik vind het spijtig dat de minister-president niet meer aanwezig is. Hij heeft in verband met zijn zogenaamde ‘war for talent’ tijdens het European Business Forum met grote woorden en met veel poeha verkondigd dat talenten en vaardigheden onze troeven zijn. We zouden op dat vlak pionieren. We zouden die vaardigheden en talenten als hefboom gebruiken.

Minister, wat zult u hier als Vlaams minister van Werk aan doen? Hoe zult u die bruggepensioneerden activeren? Hoe zult u ervoor zorgen dat die werklozen met een speciaal statuut niet in de werkloosheid blijven?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voorzitter, ik wil eerst stellen dat ik die mensen en die bedrijven niet wil culpabiliseren. Ze maken gebruik van de wetgeving die momenteel bestaat.

Ik ben het ermee eens dat het huidig systeem het in Vlaanderen gevoerde activeringsbeleid belemmert. Ik wil in dit verband een paar punten aanhalen. Het aantal mensen dat we kunnen activeren ligt lager in de groep die op een brugpensioen kan terugvallen dan in de groep van mensen die hier niet over beschikken. Ik noem het voorlopig nog een brugpensioen. Ik heb in een studie van Viona gelezen dat het brugpensioen arbeiders toelaat 80 tot 90 procent van hun loon te bewaren. Dit betekent dat het moeilijk is die mensen te motiveren. De outplacementbureaus die deze mensen begeleiden en de VDAB hebben ons ook al laten weten dat het moeilijk is. De RVA kan rechtstreeks sanctioneren. De Dispo-procedure loopt echter maar tot de leeftijd van 50 jaar.

Indien we willen doen wat minister Van Quickenborne heeft gesteld, moeten we iets veranderen. Dat is mijn conclusie. Indien we de mensen willen activeren die op een brugpensioen kunnen terugvallen, zullen een aantal zaken moeten wijzigen. Ik heb vernomen dat de federale regeringspartijen dit ook hebben begrepen. In het Vlinderakkoord staan een aantal aanzetten die het mogelijk moeten maken mensen ook op latere leeftijd meer en beter te activeren.

Ik leef dan ook in goede hoop. Ik hoop dat de maatregelen die in dit verband zullen worden getroffen het mogelijk zullen maken die mensen in de toekomst te activeren. Momenteel ligt dat in elk geval zeer moeilijk.

De heer Ivan Sabbe: Ik ben blij dat de minister het met me eens is. Dat maakt de zaak echter niet minder ernstig. Ik wil even een voordeel aanhalen. Indien iemand die van een brugpensioen geniet tijdens die periode werk aanvat, valt het brugpensioen zelf weg. De aanvulling op de werkloosheidsuitkering van het bedrijf valt echter niet weg. Indien ze die job weer kwijtraken, kunnen we opnieuw op de brugpensioenregeling terugvallen. Dit betekent dat er op dat vlak geen risico meer is. Vroeger wilden bruggepensioneerden wel eens geen nieuwe job aanvaarden omdat ze de aan het brugpensioen verbonden uitkering zouden verliezen. Dat is momenteel niet meer het geval. Dit staat trouwens ook op de sites van de RVA en de VDAB te lezen.

Het gaat momenteel in Vlaanderen om 78.000 mensen. Die mensen bevinden zich in brugpensioen en worden als niet meer te activeren beschouwd. Het zijn niet-werkzoekende werklozen met een uitkering. Van die groep beantwoorden minstens 2600 mensen aan de criteria om te kunnen worden geactiveerd. Dat zijn werkzoekende niet-werkenden.

De voorzitter: Mevrouw Fournier heeft het woord.

Mevrouw Martine Fournier: Voorzitter, ik wil nog even benadrukken dat het brugpensioen vanaf de leeftijd van 52 jaar een slecht signaal geeft. We hameren er in de commissie al jaar en dag op dat we die mensen langer aan het werk moeten houden. Ik wil niet dramatiseren, maar soms is het dweilen met de kraan open.

Een positief element is dat de bruggepensioneerden beschikbaar voor de arbeidsmarkt moeten blijven. Het is dan ook belangrijk te weten over welke skills die mensen beschikken. Heeft de VDAB er zicht op of de competenties van de bruggepensioneerden up-to-date zijn? Wordt voldoende op de herscholing van deze oudere werkzoekenden ingezet?

Minister Philippe Muylers: Die mensen hebben net dezelfde rechten als alle andere werkzoekenden. Voor de mensen die ouder dan 50 jaar zijn, hebben we natuurlijk in bijkomende elementen voorzien. Dit staat onder meer in het loopbaanakkoord.

In de huidige situatie beschikken die mensen echter over een voor hen zeer gunstige terugvalpositie. Hierdoor kunnen we ze vaak moeilijk motiveren om een opleiding te volgen of een andere baan te zoeken. Ik heb echter begrepen dat de federale regeringspartners dit ook zo aanvoelen. Om die mensen te activeren, is er nood aan een wijziging. Met de instrumenten waarover Vlaanderen momenteel beschikt, krijgen we ze niet of zeer moeilijk geactiveerd. Om dit te kunnen realiseren, zal volgens mij het federaal beleid moeten worden gewijzigd.

We proberen in Vlaanderen fundamenteel mensen te activeren. Ik ben ervan overtuigd dat we dat talent moeten kunnen inzetten.

We hebben vandaag de instrumenten, dat weet u als lid van de commissie Werk, onder meer Competent bij de VDAB, om meer te kunnen focussen op de talenten van mensen en minder op hun curriculum vitae. Op die manier kan men bekijken waar die mensen goed kunnen worden ingezet. We doen het niet zoals in het verleden gebruikelijk was en waarbij voor wie uit de automobielsector kwam, opnieuw een job in de automobielsector werd gezocht. We moeten bekijken wat deze mensen kennen en kunnen, en hoe we ze kunnen inzetten. Dat is het beleid dat ik samen met de commissie aan het voeren ben sinds 2,5 jaar. We geloven echt dat het de juiste weg is. Maar het beleid zoals het vandaag is, wordt voor een stuk belemmerd door wat federaal nog gebeurt.

De heer Ivan Sabbe: Mijn slotopmerking is van algemene aard, voorzitter, minister, collega's. Ik denk dat we toch eens allemaal diep in onszelf moeten kijken en dat we moeten zorgen voor een zekere politieke consequentie. Hoe vaak wordt hier niet de joker doorgegeven aan het federale niveau? En hoe vaak verbergt het federale niveau zich niet achter het regionale niveau? De bottomline is: we keken ernaar, we dronken een glas, we deden een plas en alles bleef zoals het was. Fundamenteel verandert er niets. Het basisprobleem waarmee we geconfronteerd worden is dat N-VA federaal luid roept, maar hier in Vlaanderen waarschijnlijk moet onderdoen voor de coalitiepartners, dat minister-president Peeters roept om 'competence' en het aan het werk houden van die mensen, terwijl zijn federale collega's toekijken en gewoon meedoen.

De tijd is gekomen om opnieuw voor consequentie te zorgen en geloofwaardigheid bij de burger. Wanneer een partij ervan overtuigd is dat 50-plussers een talent zijn voor onze maatschappij, zowel op economisch vlak als op arbeidsvlak, mag ze dat niet alleen hier, op Vlaams niveau zeggen, maar moet ze ook op federaal niveau de daad bij het woord voegen. Van die consequentie moeten we nog werk maken in dit kleine land met heel veel niveaus. We moeten ervoor zorgen dat het voor eens en voor altijd gebeurt.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Luckas Van Der Taelen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de kwaliteit van de fietspaden in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, het is de tijd van het jaar dat de rapporten worden uitgedeeld. (*Rumoer*)

We gaan ernaartoe, u moet dat zien in het licht van de evolutie van een schooljaar. “Ge moet altijd uw tijd vooruit zijn”, zei mijn mama. (*Gelach*)

Minister, we komen in het zicht van het einde van het jaar, er worden rapporten uitgedeeld en u hebt er eentje te verwerken gekregen over de toestand van onze fietspaden. Nu staat daar goed en slecht nieuws in en u zou natuurlijk met het goede nieuws beginnen, dus zal ik dat ook doen. Er is dus goed nieuws. Het algemeen onderhoud van onze fietspaden is redelijk. Maar er is ook minder leuk en wellicht budgettair zwaar nieuws, namelijk dat er slechts een kleine minderheid, 37 procent, van de fietspaden beantwoordt aan de voorschriften die in het Fietsvademeccum staan.

Het Fietsvademeccum is een soort ‘hoe leg ik een fietspad aan voor dummies’. Het is er niet alleen voor u minister, het is er voor iedereen opdat men zou weten wat een veilig fietspad is. Het is er voor iedereen. Sommige collega’s die zich minder met de fiets verplaatsen, zijn minder goed op de hoogte van de essentiële veiligheidsvoorschriften. Het gaat erover dat er voldoende afstand moet zijn tussen het voorbijrazende verkeer en de fietsers, liefst door een afscheiding. Hoe sneller het verkeer rijdt, hoe groter die afbakening moet zijn. De conclusie van het rapport is dat dit absoluut niet het geval is. Het is slechts zo in 35 procent van de gevallen, terwijl het de ambitie zou zijn om in 2015 de helft van de nieuwe gewestelijke fietspaden aan die norm te laten voldoen.

Denkt u dat u met de 100 miljoen euro die u daar per jaar voor uittrekt, dat percentage zal halen? En indien niet, tot wel percentage hoopt u dan te komen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Het klopt dat er vorige week een rapport is voorgesteld dat goed en slecht nieuws bevat voor fietspaden. Het was de derde keer dat we de algemene onderhoudstoestand van de fietspaden lieten opmeten en daaruit blijkt dat die toestand stabiel is, dat ongeveer 90 procent van de fietspaden goed wordt onderhouden. Op zich is dat positief nieuws omdat we twee zware winters hebben gehad. Ook na die zware winters zien we dat het onderhoud behoorlijk is.

Wat de algemene toestand van de fietspaden betreft: zijn de fietspaden ingericht conform de normen. Het was de eerste keer dat we zo’n meting deden. De grootste kritiek van de Fietsersbond van de voorbije jaren was dat het wel goed is dat we de staat opmeten, maar dat zo’n stippelijnsstrookje op een gewestweg wel mooi en glad geasfalteerd kan zijn, maar als er vrachtwagens voorbijrazen, is dat niet echt het prototype van een aangenaam fietspad.

Alle fietspaden langs gewestwegen zijn nu ook in kaart gebracht. Het nieuws is dat 37 procent conform de richtlijnen is, maar de rest niet. Wat zijn de oorzaken? Heel veel fietspaden zijn al ouder dan tien jaar. We hebben veel provinciewegen overgenomen, die ook vaak wegen zijn met stippelstrookjes langs, en die moeten we vervangen.

De recent aangelegde fietspaden zijn bijna zonder uitzondering conform de normen van het vademecum. Als we fietspaden vernieuwen, doen we dat zonder uitzondering conform de normen van het vademecum. Met de geplande 100 miljoen euro moet het lukken om ongeveer 50 procent te halen. Daarvoor zou het ook nodig zijn de vooruitgang die we willen boeken inzake onteigeningen, ook effectief te boeken en dat de procedures worden ingeperkt.

Vanaf 1 januari 2013 vereenvoudig ik de convenantenprocedure. De dossiers die een consensus krijgen, moeten niet meer heel de winkel van projectnota, startnota, Gemeentelijke Begeleidingscommissie (GBC) en Provinciale Auditcommissie (PAC) doorlopen. Het kan met een verkorte procedure. Als we erin slagen ons meerjarenprogramma zoals gepland uit te voeren, dan zouden we die 50 procent tegen 2015 moeten kunnen benaderen.

De heer Luckas Van Der Taelen: Minister, ik wil er nog eens op wijzen hoe belangrijk het is langs drukke gewestwegen heel veilige fietspaden aan te leggen. Soms zegt men dat er andere wegen zijn, die het zware verkeer vermijden en waar het veiliger is voor fietsers. Als ervaren fietser weet ik dat men soms gehaast is en dat men de snelste weg zoekt.

Het ontbreekt aan veilige fietspaden tussen de Rand en Brussel. Dat is een van de pijnpunten. Elke fietser uit de Rand die probeert per fiets naar Brussel te komen, weet dat hij 'op zijn leven' rijdt als hij op die snelle wegen blijft. Nochtans is het voor veel dorpen en kleine steden uit de Rand een ideale invalsweg om als alternatief te dienen voor het autoverkeer. Ik hoop dat u daar een prioriteit van zult maken.

De voorzitter: Mevrouw Eerlingen heeft het woord.

Mevrouw Tine Eerlingen: Minister, het is positief dat de verschillende aspecten van de staat van de fietspaden aan bod komen en dat het allemaal in zijn geheel wordt bekeken. Alleen wil ik vragen dat dat ook in de commissie uitvoeriger aan bod komt. Dit is een heel interessante materie die een diepgaander debat verdient. In de commissie kunnen we daar misschien verder op ingaan.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, net zoals het onderhoud van de wegen, is ook de vernieuwing en de inrichting van fietspaden van heel groot belang. De toenmalige socialistische ministers uit de vorige regeringen hebben dat nogal stiefmoederlijk behandeld, waardoor u nu aan een heel grote inhaalbeweging moet werken, zowel voor het onderhoud van de wegen als voor de aanleg van nieuwe fietspaden en het onderhoud ervan.

Minister, ik geef toe dat u al een heel eind op weg bent. U creëert jaarlijks 200 kilometer fietspaden bij, maar werkt u dan ook met een prioriteitenlijstje, een zwartepuntenlijst zoals voor de gevaarlijke kruispunten? Hoe gaat u te werk om de meest onveilige fietspaden aan te pakken?

De voorzitter: De heer Vanden Bussche heeft het woord.

De heer Marc Vanden Bussche: Minister, niet alle wegen zijn breed genoeg om het ideale fietspad aan te leggen. Hoeveel procent van de wegen is niet breed genoeg om er een fietspad aan te leggen?

De voorzitter: De heer D'Hulster heeft het woord.

De heer Steve D'Hulster: De voornaamste conclusie van die studie is dat er nog heel veel nieuwe fietspaden moeten worden aangelegd. Wanneer we willen dat meer mensen de fiets gebruiken, dan moeten we zorgen voor meer comfort en veiligheid. Goede fietspaden zijn dan onmisbaar. Om dat te realiseren moeten we fietspaden aanleggen voor dummies. Daarnaast zijn de inspectie en het opvolgingssysteem geactualiseerd. Ik ben net als mevrouw Eerlingen vragende partij om hetzelfde te doen voor de wegen. Een keer per jaar moeten we het rapport van de fietspaden grondig bekijken. We kunnen daar immers heel wat uit leren.

De voorzitter: Mevrouw Smaers heeft het woord.

Mevrouw Griet Smaers: Meten is weten. Dat geldt ook voor het fietsbeleid. Dankzij minister Crevits hebben we nu duidelijk metingen inzake het fietsbeleid en de fietsinfrastructuur. Die vormen de basis van de verdere vormgeving van het beleid. We zetten ook heel veel in op de aanleg van de nieuwe fietspaden. We zien intussen dat er in Vlaanderen nieuwe fietspaden bijkomen en dat bestaande fietspaden worden verbeterd.

Uiteraard kan niet alles tegelijkertijd gebeuren. We hebben in het antwoord van de minister gehoord dat voor de aanleg van voldoende fietsinfrastructuur met een fasering zal moeten worden gewerkt. Een knelpunt bij de aanleg van fietspaden zijn nog altijd de procedures. Het gaat dan vooral over de versnelling van procedures en over onteigeningen. We hebben het daar in de commissie al meermaals over gehad. Ik steun de vragen van de collega's om de rapporten in de commissie te bespreken. Dan kunnen we ook verder ingaan op de onteigening, die nog altijd een knelpunt vormt bij de versnelling van de aanleg van fietspaden.

Minister Hilde Crevits: Een bespreking in de commissie is voor mij geen probleem. Dat valt onder de regeling van de werkzaamheden waar de commissie zelf over beslist.

Er bestaat vandaag een prioriteitenlijst. Mevrouw Van den Eynde, sinds vorig jaar bestaat er voor het eerst een meerjareninvesteringsprogramma voor fietspaden. Daarin zijn alle projecten opgelijst die we willen uitvoeren – met een reserveprogramma. Dat is dus eigenlijk compleet gelijk aan de investeringen die we willen doen in de wegen. We hebben jaarlijks een rapport over de toestand van de wegen. Er is nu ook een rapport over de toestand van de fietspaden. Daar hebben wij een meerjarenprogramma aan gekoppeld dat de investeringen bepaalt en nagaat waar we wat kunnen doen.

Mijnheer Vanden Bussche, ik heb hier geen lijst met wegen waar een fietspad wel of niet kan. Dat is immers niet eenvoudig na te gaan. We moeten de balans maken van de onteigeningskosten die we daarvoor over hebben. Bovendien – en dan verwijs ik naar de suggestie van de heer Van Der Taelen – zijn er op sommige plaatsen in de heel dichte nabijheid van gewestwegen betere alternatieven dan de smalle strookjes naast de weg. Het is dan beter daarin te investeren indien dat mogelijk is. Toch kan men die stroken niet zomaar liquideren. Langs onze gewestwegen wonen immers ook mensen die zich met de fiets willen verplaatsen. In die gevallen blijven die strookjes bestaan. We kunnen die 200 of 300 huizen niet onteigenen, zeker niet wanneer die tegen de straat zijn gebouwd. Dat is niet de bedoeling. Ik heb daar vandaag geen zicht op. Dat wordt per project bekeken. U zult echter zien dat u in het investeringsprogramma zowel vernieuwde fietspaden met onteigening vindt, als renovaties van bestaande fietspaden. We zoeken daar een evenwicht in.

Wat de opvolgingssystemen en de meetsystemen betreft, zijn we mee. We kunnen zowel de staat als het comfort en de veiligheid van onze fietspaden controleren. We moeten onze investeringen daarop enten.

Mijnheer Van Der Taelen, u hebt gelijk dat de fietspaden van Brussel naar overal te velde in Vlaanderen een probleem vormen. We investeren daarin. In Zaventem bestaat er nu een groot fietscomfort via de brug over de snelweg. Vroeger kon die as niet worden gebruikt. Het is echter belangrijk dat Brussel ook investeringen doet. Er bestaat overleg over de wijze waarop de fietspaden op elkaar kunnen worden afgestemd.

Dat geldt trouwens niet alleen voor Brussel en de Rand, maar ook voor de Vlaamse steden en gemeenten. Vorige week verschenen in de kranten een paar voorbeelden van heel mooie fietspaden, maar het fietsplezier is plots voorbij als je op het grondgebied van een andere provincie of gemeente komt. We moeten er echt voor zorgen dat die zaken op elkaar zijn afgestemd. Ook daarmee houden we rekening in onze investeringsprogramma's.

Er is dus goed en slecht nieuws. We volgen het systeem op. Er wordt geïnvesteerd. En voor wat de onteigeningen betreft, mevrouw Smaers, er loopt een bestek om de landmeters mee in te schakelen om de procedureformaliteiten versneld te kunnen afhandelen. Dat zou ook een positief effect moeten hebben op het tempo waarmee onze fietspaden worden gerealiseerd.

De heer Lukas Van Der Taelen: Minister, ik ben zeer blij met uw duidelijke inzet voor deze zaak.

Ik wil u nog een suggestie doen die budgettair zeer licht zou wegen. We hebben in Vlaanderen een zeer goed fietsknooppuntennetwerk. Het heeft maar één nadeel: als je je kaart niet bij hebt, weet je niet waar je naartoe moet fietsen. Er bestaan nu al bewegwijzerde alternatieven voor veel moeilijke punten in dat knooppuntennetwerk. Waarom zou u hier en daar niet ook de naam van de dichtstbijzijnde stad vermelden? Een fietser die van, bijvoorbeeld, Schepdaal naar Brussel wil, kan dat doen via veilige wegen. Nu weet je dat niet als je die kaart niet bij hebt.

Ik heb minister Bourgeois al gesuggereerd om dit te doen. Het is een beetje jammer dat het niet van bij de aanvang is gebeurd, maar het kan een tijdelijke oplossing zijn voor de plaatsen waar een dure investering niet onmiddellijk mogelijk is. Minister, denk eens aan mijn suggestie en breng bordjes aan waarop duidelijk de naam van de stad staat aangegeven. Het zal veel fietsers op het – letterlijk – juiste fietspad helpen. *(Applaus bij Groen)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de aangekondigde maatregelen tegen een verdere stijging van de distributiekosten en de rol ter zake van de steden en gemeenten

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de verklaringen van de minister betreffende de aangekondigde stijging van de distributietarieven en het uitblijven van de decretale hervorming van het systeem van groenestroomcertificaten

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, ik was drie jaar bezig met het dossier van de distributietarieven en de intercommunales. Enkele maanden geleden hebt u mijn pleidooi ingewilligd en hebt u eindelijk in die mandaten gesnoeid. Dat was terecht, ik heb u daar ook voor gefeliciteerd.

Op 1 mei hoor ik opeens uzelf en federaal vicepremier Vande Lanotte vertellen dat de dividenden voor de gemeenten veel te hoog zijn. Ik had die cijfers twee dagen eerder via De Ochtend op de VRT naar buiten gebracht. Dat is misschien toeval. Ik heb van 2007 tot 2011 alle cijfers in kaart gebracht met betrekking tot de dividenden die al jaren worden versluisd. Je moet heel dat kluwen uitrafelen. Je moet al die entiteiten apart bekijken: Iverlek, de Provinciale Brabantse Energiemaatschappij (PBE), de Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (Iveka), enzovoort. Dat moet allemaal apart worden uitgerafeld. Mijn conclusie was dat Eandis haar dividend voor de gemeentebesturen in 2010 en 2011 heeft verzesvoudigd. Infrac heeft ze verdubbeld. In 2010 gaat het om 125 miljoen euro en in 2011 140 miljoen euro. Dat wordt via de energiefactuur betaald door de consument en komt rechtstreeks in de gemeentekassen terecht.

Dan komt ineens de voorzitter van Eandis vrijdag zeggen dat de prijzen bevroren zijn en dat in 2015 opnieuw aan de consument een opslag zal moeten worden gevraagd op de energiefactuur. Minister, opslag vragen op een moment dat je de dividenden verzesvoudigt: dat vind ik heel grof. U hebt daar terecht op gereageerd. Maar de ondervoorzitter van Eandis, mevrouw Plasmans, werkt ook op het kabinet van vicepremier Vande Lanotte. Jullie wisten dus al veel langer dat dit bezig was. Ik hoop dat dit vandaag meer is dan een 1 mei-boodschap en dat we iets zullen doen aan de factuur van de consument. Minister, gaat u ermee akkoord dat we de dividenden voor de gemeenten de komende jaren zullen bevriezen vanuit Eandis en Infrac, zodat de factuur van de consument kan zakken?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, de vorige spreker heeft terecht opgemerkt dat op 1 mei veel partijen, niet alleen die van de minister, maar ook de mijne, hun bekommernis hebben geuit over het feit dat de energiefactuur de pan uit rijst. Sommige van die energieprijsstijgingen hebben we jammer genoeg nog altijd niet in de hand, omdat er sprake is van federale elementen. We zijn geen energieproducerende entiteit. We hebben ook geen zicht op de btw.

Wat de distributie betreft, zouden we echter wél kunnen ingrijpen. Minister, daarover hebben we u stoere verklaringen horen afleggen. U hebt gezegd ervoor te zullen zorgen dat in 2015 minstens het distributieaspect in de kostprijs van de energie niet zal stijgen. U kunt dat. U weet dat u dat kunt. Dan hebben we het niet alleen over dividenden en overheadkosten, maar ook en zeker over de kosten die de groene factuur ons oplegt, zoals de commentator van De Tijd dat vandaag stelt. Er zijn immers nog altijd zonne-energiefacturen die worden doorgerekend in het geheel van de distributie. Ter zake hebt u wél een verantwoordelijkheid.

Anderhalf jaar geleden hebt u gesteld ervoor te zullen zorgen dat die kosten niet meer zouden worden doorgerekend. Samen met de commentator van De Tijd en met vele consumenten vragen wij u: wat is de stand van zaken in dezen?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, het klopt dat mijn collega, minister Vande Lanotte, het heeft gehad over de vergoeding van de gemeenten. Zelf heb ik het vooral gehad over het gegeven dat Eandis bij monde van zijn voorzitter heeft gezegd zijn best te zullen doen opdat de eigen veroorzaakte kosten niet meer zouden toenemen dan de inflatie. Dat vond hij een heel mooie geste. Nochtans geeft Eandis vandaag nog altijd een luxueus magazine uit en voert het advertentiecampaagnes. U moet zich dat voorstellen: het gaat over een monopolist – want als consument kun je niet kiezen wie je neemt – die een advertentiecampaagne voert. Dat is allemaal heel leuk. Er zijn de voetballoges. Er is de sponsoring van Waregem Koerse. Dat alles zit in het distributienettarief. Ik heb me vooral daarover druk gemaakt.

Datgene waarover minister Vande Lanotte zich druk heeft gemaakt, is natuurlijk ook iets waarover ik eerder heb gesproken. Het klopt dat er een vergoeding is voor de gemeenten, die inderdaad ook een bijdrage hebben geleverd. Dat is zeer duidelijk. Dat daar een vergoeding tegenover mag staan, is niet onlogisch. De vraag is echter of die vergoeding zo hoog moet zijn voor een compleet risicoloze investering. Daarover moeten we kunnen nadenken, dunkt me.

Er is nog een andere vraag. Als Eandis bespaart op die kosten, dus efficiënter wordt in het algemeen, qua personeelskosten bijvoorbeeld, moet die volledige winst dan naar de aandeelhouders gaan, in de vorm van een bonus, wat vandaag gebeurt, of zou het logischer zijn dat die terugvloeit naar de consument? Het tweede, lijkt me. Ik zal dus elke poging van de federale overheid steunen om dat terug te brengen tot wat redelijk is. Tot 2014 is immers alleen de federale overheid bevoegd daarvoor. Het gaat niet over een afschaffing, maar het moet wel redelijk zijn.

We moeten ook doorgaan met datgene waarop wij vat hebben. Ik moet immers natuurlijk niet doen alsof we zelf geen enkele vat hebben op dat distributienettarief. Een derde van dat tarief, en dat tarief op zich bedraagt meer dan een derde van de eindfactuur, kan momenteel worden beïnvloed door de Vlaamse overheid. Dan gaat het onder meer om het groenestroombeleid en ook om energiebesparende maatregelen.

Er is een groot maatschappelijk verschil tussen dat beleid en geld uitgeven aan advertentiecampaagnes terwijl niemand voor u kan kiezen, omdat er nu eenmaal een monopolie is. Bij het eerste is er eenvoudigweg wél een maatschappelijk nut: des te meer wind er is, des te lager de energieprijs vandaag al is. Des te meer premies we kunnen geven

voor energiebesparing, des te minder energie we hoeven op te wekken. Het probleem ter zake is dat er nog altijd te vaak sprake is van oversubsidiëring, ook na het wegsnoeien van de oversubsidiëring van de zonnepanelen. Dat is inherent aan het heel statische systeem.

Ik heb een dynamischer systeem uitgewerkt, samen met de administratie en de regulator. Ik heb daarover ook al overlegd met de collega's van de meerderheid. We hebben nog geen consensus gevonden over het definitieve systeem, maar ik blijf erbij dat dit nieuwe systeem in 2013 zou moeten kunnen ingaan. Ik ga er nog altijd van uit dat dit mogelijk moet zijn.

Ik wil afronden met de toevoeging dat ik de aankondiging van de voorzitter van Eandis wat ongelukkig heb gevonden. Ik denk dat daar wat bangmakerij mee gepaard is gegaan. Uit diezelfde cijfers en tabellen die hij heeft gebruikt om te stellen dat de elektriciteitsprijs wel eens zou kunnen stijgen in 2015, blijkt immers ook dat de gasprijs met 6 procent zou dalen.

Dat zegt hij dan niet en daarom was ik toch een beetje argwanend over de wijze van communiceren. Het is niet de eerste keer dat op een nogal weinig correcte manier over dat thema wordt gecommuniceerd.

Of de slimme meters nog in dat tarief terecht zullen komen, zullen we volgende week in de commissie bespreken. Iemand zal mij toch eerst moeten aantonen dat de baten voor de consument groter zullen zijn dan de kosten.

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt veel gezegd, maar u hebt niet geantwoord op mijn vraag.

Bent u het eens om de dividenden aan de lokale besturen – verborgen gemeentebelastingen – te bevriezen? Dat is mijn concrete vraag. U verwijst naar de federale overheid, maar Vlaanderen is bevoegd. De Vlaamse Regering heeft het toezicht op de intercommunales. Minister Bourgeois heeft het toezicht op de gemeentelijke samenwerking. U kunt de prijzen bevriezen. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

Met toezicht kun je ingrijpen. Je kunt je bevoegdheden gebruiken en je moet ze soms ook gebruiken.

Vandaag laten we de consument bloeden. De consument bloedt iedere keer als hij zijn energiefactuur in zijn bus krijgt en de gemeentebesturen ontvangen steeds meer. Collega's, is het anno 2012 nog een taak van de gemeenten om aan energiedistributie te doen? We richten een Vlaams Energiebedrijf op, maar we zouden veel beter een Vlaams nutsbedrijf oprichten zodat iedereen één prijs betaalt voor transport en distributie.

De heer Jan Penris: Minister, ik heb een paar dingen gehoord. Ik heb gehoord dat u zich hebt geërgerd aan de uitgave van de dure Eandis-boekjes. Ik erger mij daar ook aan. Ik herinner de mensen hier aan het feit dat ook de Gemeentelijke Holding in het Dexiaverhaal dure boekjes uitgaf. Maar noch Dexia, noch de Gemeentelijke Holding zijn failliet gegaan door het uitgeven van te dure boekjes: ze zijn failliet gegaan omdat er structurele problemen waren.

In de distributiesector zijn er op dit moment structurele problemen. Minister, dat moet u durven toe te geven. Het groenestroomcertificatenbeleid is een structureel probleem. Minister, wat gaat u daaraan doen? Daar heeft de consument alle belang bij. Het is gemakkelijk om op 1 mei te zeggen dat u dit en dat gaat tegenhouden en dat u ervoor gaat zorgen dat de energieprijs niet stijgt. Maar zolang u niet doet wat u kunt doen, bent u ongeloofwaardig. Minister, geen woorden maar daden! *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Mijnheer Reekmans, ik denk dat een minimum aan dossierkennis toch noodzakelijk is om een debat te kunnen voeren.

De gemeenten verschaffen inderdaad miljarden euro aan kapitaal om een zeer performante dienstverlening te organiseren als het gaat over de energiedistributie. Ze krijgen daar een

rendement op van ongeveer 6 procent. Die dividenden van Eandis zijn al ongeveer vijf jaar constant en het zijn noodzakelijke werkingsmiddelen voor de gemeenten. U kunt erover discussiëren of het rendement 5 of 6 procent moet zijn, maar dat is niet de essentie van het debat dat in elk gezin wordt gevoerd. Het moet inderdaad gaan over een sociaal en groen energiebeleid en de manier waarop het doorgerekend wordt. Het weegt drie keer meer dan wat de gemeenten krijgen.

Minister, wij worden over twee jaar bevoegd voor de distributienettarieven. Bent u klaar voor deze nieuwe tarifaire bevoegdheid?

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, minister, collega's, ik wil toch even de verdediging van de steden en gemeenten opnemen. Ze worden hier een beetje afgeschilderd als potverteeders. Dat zijn ze natuurlijk niet. Het geldt dat hier wordt betaald, verdwijnt niet in private zakken, maar in stedelijke en gemeentelijke kassen en de steden en gemeenten voeren er meestal een zeer zinnig beleid mee, zoals het bestrijden van energiearmoede.

Het is een kapitaalsintensieve sector. Kapitaal moet vergoed worden. Ik heb van de voorzitter van Eandis begrepen dat het vergoed wordt aan 6 procent. Ik ben er niet van overtuigd dat men op de private markt aan deze voorwaarden kapitaal zou kunnen krijgen.

Het zou ook heel merkwaardig zijn, minister. We hebben jaren geleden beslist om Electrabel uit de distributie weg te halen. Dat is ondertussen zo goed als gelukt, denk ik. De distributiemaatschappijen zijn nu voor het grootste gedeelte in handen van de openbare sector. En nu zou je via een achterdeur opnieuw die kapitaalsbehoefte laten opnemen door private partijen, waardoor je in feite weer een vermenging krijgt van openbaar en privaat belang.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: We moeten er alles aan doen om ervoor te zorgen dat die distributienettarieven na 2015 niet stijgen. Dat kan op twee manieren. Een, door de hervorming van ons ondersteuningsbeleid op het vlak van groene stroom. De minister is daar volop mee bezig. Dat moet ervoor zorgen dat er geen nieuwe kostenoploop is ten gevolge van ons hernieuwbare-energiebeleid.

Twee, ik vind dat de extra inspanningen die Eandis nog zal moeten leveren om de beheersbare kosten verder te drukken, ten goede moeten komen van de consumenten. Vandaag is het zo: als Eandis bonussen opstrijkt omdat er beter is gepresteerd dan het verbeteringstraject dat de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG) heeft opgesteld, worden die extra bonussen uitgekeerd aan de aandeelhouders. Ik wil er samen met de andere mandatarissen van onze partij binnen Eandis voor zorgen dat die bonussen in de toekomst de consument ten goede komen.

Als we die twee maatregelen nemen, kunnen we vermijden dat vanaf 2015 de kosten stijgen, zonder de dividenden te zeer te moeten inkrimpen. Want als we dat doen – en daarin geef ik de heer van Rouveroij gelijk – is dat een directe weg naar de privatisering van ons netbeheer. Ik denk dat geen enkele private partner genoeg zal nemen met een rendement van 6 procent op het geïnvesteerde eigen vermogen. Dan gaat de consument veel slechter af zijn.

Minister Freya Van den Bossche: Mijnheer Reekmans, over of er moet worden bevroren of herberekend, kan ik me niet uitspreken. Maar ben ik het met u eens dat de energieprijzen nooit mag stijgen omwille van een grote vergoeding aan de aandeelhouders? Ja, zeer zeker. Vind ik dat de federale overheid dat alvast eens van dichterbij zou moeten bekijken en moet kijken wat een faire vergoeding is? Ja.

Mijnheer van Rouveroij, ik vind steden zeer zeker geen profiteurs. Ik heb een groot hart voor de steden en voor wat zij doen met de opbrengsten van die billijke vergoeding. Maar de vraag is hoe billijk die vergoeding echt is en of ze niet een beetje aan de hoge kant ligt, omdat het

toch gaat om heel risicoloze investeringen. De vraag is ook of die bonus die erbovenop komt, simpelweg voor het organiseren van efficiëntie, niet ten goede van de consument zou moeten komen.

Ik vind daarom niet dat steden en gemeenten het met minder moeten doen. Ik weet dat de noden groot zijn. Er moet ernstig worden nagedacht over de financiën. De weerstand van de lokale overheden is zo groot, volgens mij niet omdat ze niet inzien dat de vergoeding misschien ook anders billijk zou kunnen worden georganiseerd, maar omdat het voor hen heel moeilijk is om die gemeentelijke begrotingen rond te krijgen. Daar ligt een taak zowel voor de overheden zelf, die moeten kijken naar een correcte manier om hun financiën op orde te krijgen, als voor Vlaanderen, dat een belangrijke financier is voor de steden en gemeenten. Ik vind het alleszins een zeer goed idee om de bonussen voor efficiëntie niet meer uit te keren aan de aandeelhouders, maar rechtstreeks naar de consument te laten gaan.

Ik wil niemand verhelten – niet u, mijnheer Penris, niet u, mijnheer Bothuyne – dat die groenestroomcertificaten zorgen voor een kost op de energieprijis, natuurlijk wel. Investerings in elke vorm van energieopwekking zult u terugvinden in de prijs, via de distributie, de leverancier, op wat voor manier ook. De belangrijkste vraag die we ons moeten stellen is: is die prijs fair? Kan er wat af? Ja, er kan nog wat af bij die groenestroomcertificaten als het systeem van statisch naar dynamisch gaat. In absolute cijfers lijken vandaag sommige dingen redelijk die over tien jaar niet meer redelijk zijn, maar we beloven mensen wel iets gedurende twintig jaar. Dat is een eigenaardige manier van redeneren. Je moet een ‘return on equity’ beloven aan bedrijven, een terugverdiendtijd aan consumenten, geen absoluut bedrag.

Daar werk ik heel hard aan. Inderdaad, mijnheer Penris, daarover is nog geen volledige consensus in de regering, maar we zijn toch al zeer dicht bij elkaar gekomen, dus ik hoop dat het nu niet meer lang hoeft te duren. Op andere domeinen hebben we wel al wat successen geboekt. Er wordt steeds meer uit algemene middelen gehaald, om ons beleid te financieren. Die mandaten worden verminderd.

Mijnheer van Rouveroij, het allerlaatste dat ik zou willen is dat er private partners in de distributie zouden komen. Het net moet absoluut in publieke handen blijven. Wat mij betreft, zit het prima in handen van steden en gemeenten.

Als wij het hadden kunnen uittekenen, dan had het één groot Vlaams net kunnen zijn. Dat zou slim zijn geweest. Als Vlaanderen op een dag het kapitaal zou bezitten waarmee dat net zou kunnen worden overgenomen, dan zou ik dat verwelkomen. Maar vandaag is dat geld er niet, en daarom moeten wij correct handelen tegenover diegenen die het kapitaal wel hebben en in de toekomst ervoor zullen moeten zorgen dat wanneer Electrabel volledig uittreedt – en dat zit eraan te komen – het distributienet volledig in publieke handen blijft.

De heer Peter Reekmans: Wat hebben wij vandaag geleerd? Een: op 1 mei trekken wij een rood kleed of een rode das aan en leggen wij stoere verklaringen af, maar de dag nadien, in het parlement, wordt dat allemaal heel vaag. Twee: wij moeten de gemeenten grote dividenden geven, zodat de OCMW's de energiearmoede kunnen bestrijden. Nogal wiesdes: men jaagt de facturen de hoogte in, waardoor men mensen arm maakt, en die armoede moet men dan bestrijden. Het is een perverse logica. Drie: mijnheer Bothuyne, als u geen argumenten meer hebt, dan schiet u maar op de persoon. Ten slotte: de wereldvreemdheid van Eandis en Infracx gaat ver. Vorige woensdag ging in Mol een groot feest van Iveka door. Driehonderd mensen waren er aan het schranzen. Men deed er het licht uit toen het dessertbuffet met vuurwerk werd binnengebracht. Zo gaan energiecommunales om met mensen die niet langer in staat zijn om hun energiefactuur te betalen. Op 1 mei maken de socialisten veel lawaai, maar in het Vlaams Parlement doen jullie er niets aan. (*Applaus bij LLD en het Vlaams Belang*)

De heer Jan Penris: Ik zal de woorden van de vorige spreker niet herhalen. Wat hebben wij vandaag geleerd? Een: wij willen ten minste toch het bonussenbeleid in vraag stellen. Twee: wij zullen het dividendenbeleid in vraag stellen. Drie: wij zullen het groenestroomcertificatenbeleid in vraag stellen. Dat heb ik uit uw antwoord onthouden. Misschien heb ik u vandaag een voorzet gegeven; schopt u dan de bal maar in doel. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 16.51 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.02 uur.*

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012 tot wijziging van sommige eindtermen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de vakgebonden eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs, wat betreft de natuurwetenschappen of fysica en/of chemie en/of biologie
– 1534 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012 tot wijziging van sommige eindtermen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de vakgebonden eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs, wat betreft de natuurwetenschappen of fysica en/of chemie en/of biologie.

De algemene bespreking is geopend.

Vraagt iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1534/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 3 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft
– 1494 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft.

Ik stel voor dat de heer Bart Martens, mevrouw Tine Eerlingen en mevrouw Tinne Rombouts aan de bespreking deelnemen, want zij vinden toch dat dit voorstel van decreet in de plenaire vergadering moet worden behandeld.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, minister, collega's, ik heb dit voorstel van decreet vrij uitvoerig toegelicht in de commissie. Hier kan ik het dus kort houden. Allereerst zijn er enkele technische aanpassingen wat betreft de terminologie, de onteigeningsmachtigingen, de mogelijkheid tot afwijken van de geldende stedenbouwkundige voorschriften voor handelingen van algemeen belang met een beperkte ruimtelijke impact en de mogelijkheid om een handhavingsambtenaar aan te werven in een intergemeentelijk samenwerkingsverband.

Er komen ook enkele verduidelijkingen die voor de burger van belang zijn, bijvoorbeeld over wanneer er wel en niet een verkavelingsvergunning nodig is. Die verkavelingsvergunning is namelijk wel nodig bij de verkoop van onbebouwde percelen.

Ook wordt een verkavelingsvergunning mogelijk om percelen te verkleinen in het kader van de afwerkingregel, wat nu niet het geval is. Het meest ingrijpend zijn ongetwijfeld een drietal elementen.

Ten eerste de mogelijkheid om op nog niet ontwikkelde bedrijventerreinen in havengebied tijdelijke terreinen in te richten voor lawaaierige sporten, zoals motorcross, uiteraard onder welbepaalde voorwaarden.

Een tweede element is dat er onder strikte voorwaarden een minnelijke schikking mogelijk is voor zware inbreuken, als die inbreuken niet in strijd zijn met de goede ruimtelijke ordening. Ook hier zijn een aantal strikte voorwaarden aan gekoppeld.

Een derde belangrijk element is de validering, het geldig verklaren van die ruimtelijke uitvoeringsplannen (RUP's) waar door het volgen van het integratiespoor – zoals we dat noemen – wat het milieueffectrapport (plan-MER) betreft, een enigszins andere manier van bekendmaking aan de burger is gehanteerd dan in een normale MER-procedure. Door die aanpassing van het voorstel van decreet ontstaat de mogelijkheid om bijvoorbeeld het PRUP (provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan) Afbakening kleinstedelijk gebied Dendermonde, dat ondermeer de gevangenis mogelijk maakt, te hernemen en opnieuw goed te keuren.

Al bij al vinden wij dat dit voorstel van decreet een aantal dingen aanpakt die dringend moeten worden aangepakt en een aantal knelpunten wegwerkt. Voorzitter, we vragen dan ook de goedkeuring van dit decreet.

De voorzitter: De heer Ceyskens heeft het woord.

De heer Lode Ceyskens: Voorzitter, net als de heer Vandaele is de CD&V tevreden over dit voorstel van decreet. Het is misschien niet het meest omvattende en ingrijpende voorstel van decreet, maar toch is het op sommige punten heel belangrijk.

Uiteraard gaat het niet over andere zaken dan de heer Vandaele heeft aangehaald, maar ik wil er toch enkele kanttekeningen bij maken. De validatieregeling die al werd toegelicht, zal onder andere ook tegemoetkomen aan het probleem van de gevangenis van Dendermonde. Dat probleem hebben we hier toch al een aantal keren de revue zien passeren.

De interpretatieve verklaring rond de verkavelingsplicht betekent in mensentaal dat het perfect mogelijk blijft om groepswooningbouw te realiseren en achteraf afzonderlijke woningen te verklaren. De Raad van State had hierover een aantal heel eigenaardige interpretaties die hier voor een aantal problemen zorgden.

Toen we in het verleden in de commissie over lawaaisporten praatten, werd al een aantal keren duidelijk de oplossing gesuggereerd van het tijdelijk mogelijk maken van lawaaisporten in zeehavengebied. Dat schept het kader en de mogelijkheid om tijdelijke bouwvergunningen af te leveren. Het is dus niet zo – zoals men op sommige plaatsen al suggereerde – dat men tijdens de weekends massaal naar de havengebieden kan trekken zonder dat daarvoor enige vergunning nodig is.

De interpretatie over de afwerkingsregel uit de codex wordt met dit voorstel van decreet ook duidelijk vastgelegd. Alleen – dat heb ik in de commissie ook al gezegd – vind ik het jammer dat we zo ver moeten gaan dat we, hoewel de geest van de beslissing heel duidelijk is, als wetgever de interpretatie nog eens verder moeten verklaren. Ik wil hierbij duidelijk verwijzen naar de Commissie Versnelling Maatschappelijk Belangrijke Investeringsprojecten. Destijds werd daar die Nederlander gehoord die duidelijk tegen ons vertelde dat je, als je vooruit wilt gaan, er al van uit moet gaan dat je niet alles kunt regelen met wetgevende oplossingen. Ik krijg hier de indruk dat we dat wel moeten doen. Ik betreur dat, maar het is daar alleszins mee opgelost.

Ten slotte denken we inderdaad dat de verruiming van de minnelijke schikking een zeer goede zaak is. Daardoor kan er meer energie worden gestoken in de vervolging van misdrijven die er echt toe doen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Bart Martens: Voorzitter, ik dank u. Gelukkig hebben mijn collega's al heel wat gezegd. Ik wil nog eens herhalen wat de heer Ceyskens verteld over het tijdelijk mogelijk maken van lawaaisport in de zeehavengebieden. Ik hoop dat daarmee geen valse verwachtingen worden gecreëerd. Het is uiteraard zo dat daarmee het kader wordt gecreëerd, maar dat het al dan niet verlenen van een vergunning voor dergelijke tijdelijke motorcross afhankelijk is van het kunnen respecteren van de sectorale milieuvergunningvoorwaarden zoals die in het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) II zijn omschreven voor dergelijke activiteiten en van het kunnen respecteren van de instandhoudingdoelstellingen die vaak op deze gebieden rusten. U weet dat veel van onze zeehavengebieden overlappen met gebieden waar de Vogel- en Habitatrichtlijnen gelden. Wij zijn conform de Europese natuurbehoudwetgeving verplicht om bepaalde maatregelen van instandhouding te nemen.

Dus pas indien activiteiten niet strijdig zullen zijn met de regelgeving en indien men de sectorale vergunningvoorwaarden van VLAREM kan respecteren, bestaat er een kans dat in zeehavengebieden tijdelijk ruimte kan worden vrijgemaakt voor lawaaisporten. Dat zal dan nog moeten blijken, of men effectief aan die randvoorwaarden kan voldoen.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Voorzitter, collega's, in de commissie heb ik al de opmerking gemaakt of het voorliggende niet veeleer een ontwerp van decreet is dan een voorstel van

decreet. Ik heb de stellige indruk dat dit voorstel van decreet van de hand is van de kabinetmedewerkers van minister Muylers, die het daarna hebben doorgeschoven naar de collega's van de meerderheid.

De meeste artikelen van dit technische voorstel van decreet kan onze fractie goedkeuren. Maar over het gebied van de minnelijke schikking stel ik mij toch enkele vragen. Dit voorstel wil dat voortaan ook een minnelijke schikking kan worden voorgesteld voor de categorie van de zware inbreuken. In die uitbreiding van de mogelijkheid tot minnelijke schikking kunnen wij ons vinden.

De minnelijke schikking wordt echter uitgesloten voor hen die een bouwovertreiding begaan in een professionele hoedanigheid. Dat is mijns inziens een te grote beperking, die ook voor niets nodig is. Het openbaar ministerie moet immers toestemming geven tot een minnelijke schikking. Wanneer de minnelijke schikking een bestaansrecht aan een onvergunde constructie zou verlenen, is daarenboven de toestemming van het vergunningverlenende orgaan noodzakelijk. Er zijn dus waarborgen genoeg tegen misbruik, zonder dat men de professionelen moet uitsluiten.

Daarom, voorzitter, collega's, zal het Vlaams Belang zich onthouden bij de stemming over dit voorstel/ontwerp van decreet.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, collega's, mijn betoog is eigenlijk een herhaling van de argumentatie die ik al heb gegeven tijdens de bespreking in de commissie. Natuurlijk vinden wij het logisch dat er technische aanpassingen gebeuren en dat de terminologie wordt aangepast als gevolg van de opheffing van het Agentschap Ruimtelijke Ordening en de uitbreiding van de taken van het departement. We zijn ook verheugd dat er – zij het voorlopig en tijdelijk en binnen de VLAREM-wetgeving – een oplossing gevonden wordt voor terreinen voor lawaisporten. Wij hebben daarvoor zelfs een voorstel van resolutie ingediend. Hiermee wordt ons voorstel voor een groot deel ingewilligd.

Collega's, wij zijn nooit voorstander geweest van de afwerkingsregel voor de blinde gevel. Hierdoor mag er zelfs gebouwd worden op gronden die niet als woongebied zijn aangeduid, en dat in Vlaanderen, de meest versteende regio van Europa, waar nog 300.000 à 400.000 bouwpercelen beschikbaar zijn. Denk maar aan de aanbeveling van de commissie Wateroverlast, waarin minder en niet meer verharding werd aanbevolen. De afbakening van 650 vierkante meter mogelijk maken met een verkavelingsvergunning, is een bestendinging van een foutieve beleidskeuze.

De minnelijke schikking uitbreiden onder voorwaarden is voor ons een voorbeeld van ruimtelijke ordening op maat – op maat van de beller of van de klager. Dit neigt naar klassenjustitie. De voorwaarden die hieraan gekoppeld worden, zijn niet van dien aard dat ze veel beperkingen inhouden. Dit is de zoveelste uitholling van de beperkingen die gelden op zonevreemde woningen.

Maar met de validatieregeling wordt het pas echt gortig. Een plan-MER kan worden opgemaakt volgens het generieke of via het integratiespoor. Volgens het generieke spoor wordt de kennisgeving openbaar gemaakt via de krant, het infoblad en door aanplakking. Bij het integratiespoor gebeurt dat zonder deze actieve bekendmaking via een nota voor publieke consultatie. De Raad van State heeft geoordeeld dat hier het gelijkheidsbeginsel wordt geschonden, een gelijkheidsbeginsel dat in artikel 159 van de Grondwet staat. De Raad van State heeft op basis van die overweging het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan Kleinstedelijk gebied Dendermonde vernietigd. Maar een schending van het gelijkheidsbeginsel, collega's, is iets anders dan een vormfout en totaal iets anders dan een procedurefout.

Niet enkel de Vlaamse Regering, maar ook wij als Vlaams Parlement zijn gebonden aan het grondwettelijke gelijkheidsbeginsel, zodat een validatie wegens een schending van dit beginsel niet aan de orde kan zijn. Sterker nog, een voorstel van decreet dat een discriminerend besluit valideert, is uit zijn aard zelf discriminerend. Dit voorstel van decreet zal dan ook de toets bij het Grondwettelijk Hof niet doorstaan. Het Grondwettelijk Hof zal dit decreet vernietigen of ongrondwettig verklaren. De Raad van State passeren en de Grondwet negeren kan voor ons niet. Wij keuren dit voorstel van decreet niet goed.

De heer Lode Ceysens: Of dit voorstel van decreet de toets bij het Grondwettelijk Hof zal doorstaan, moet de toekomst uitwijzen.

Ik wil nog een kleine nuance aanbrengen bij het betoog van de heer Peeters over de afwerkingsregel. Het lijkt me niet juist om hier te suggereren dat we hiermee een gigantische uitbreiding realiseren in open gebied. Het gaat hier over halfopen bebouwingen die zonevreemd zijn. Ik zeg niet onvergund, maar zonevreemd. Ze dateren dus van vóór het gewestplan of staan in een verkaveling waarvan het andere gedeelte achteraf vervallen is. Midden in open gebied blijft men tegen een wachtgevel aankijken. Zonder deze afwerkingsregel zou men ook in de toekomst tegen die wachtgevel blijven aankijken. Deze ingreep is eerder een esthetische maatregel dan een aanslag op de open ruimte.

De heer Wilfried Vandaele: Voorzitter, mijnheer Peeters, wat de afwerkingsregel betreft, verandert er niets ten gronde aan de bestaande regeling. Alleen zeggen we dat die 650 vierkante meter, dat beperken van het perceel, voortaan ook kan via een verkaveling en niet louter via een notariële splitsing.

Mijnheer Huybrechts, u wilt de minnelijke schikking nog uitbreiden. Voor u moet dat ook kunnen in kwetsbaar gebied en voor professionele opdrachtgevers. De heer Peeters vindt dan weer dat dat te ver gaat. De oplossing die wij voorstellen, is een tussenweg, maakt de minnelijke schikking mogelijk, maar koppelt er toch voorwaarden aan vast. Het mag niet in kwetsbaar gebied, daar staan wij voor 300 procent achter. De professionele opdrachtgevers vallen ervan tussen, dat vinden wij een goede zaak. Verder moeten het openbaar ministerie en de vergunning verlenende overheid akkoord gaan met de minnelijke schikking. Dat alles samen vinden wij een verdedigbare oplossing voor deze dossiers.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 1494/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 37 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 maart 2012 tot wijziging van sommige eindtermen van het besluit van de Vlaamse Regering van 23 juni 2000 tot vaststelling van de vakgebonden eindtermen van de tweede en de derde graad van het gewoon secundair onderwijs, wat betreft de natuurwetenschappen of fysica en/of chemie en/of biologie
– 1534 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
91 leden hebben ja geantwoord;
18 leden hebben neen geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Wilfried Vandaele, Lode Ceyskens, Bart Martens en Robrecht Bothuyne en de dames Tine Eerlingen, Tinne Rombouts en Michèle Hostekint houdende wijziging van diverse bepalingen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en wijziging van de regelgeving wat de opheffing van het agentschap Ruimtelijke Ordening betreft
– 1494 (2011-2012) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
83 leden hebben ja geantwoord;
6 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Erik Tack, Filip Dewinter, Felix Strackx en Christian Verougstraete en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van het op 2 mei 2012 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de inbreng van Vlaanderen in het nieuwe Belgische stabiliteitsprogramma en de impact ervan op de meerjarenbegroting
– 1585 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Zie hier het resultaat:

114 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

19 leden hebben ja geantwoord;

64 leden hebben neen geantwoord;

31 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Poleyn.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 mei 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.21 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Wim Wienen, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Marino Keulen: ambtsverplichtingen;

Hermes Sanctorum: familieverplichtingen;

Erik Arckens, Patricia De Waele, Patrick Janssens, Sabine Poleyn: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Patricia Ceysens

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen,

Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Bart Caron, Elisabeth Meuleman, Dirk Peeters, Christian Van Eyken, Mieke Vogels, Filip Watteuw

ONTHOUDINGEN:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan

Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Else De Wachter, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Bart Caron, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Peter Gysbrechts, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Luckas Van Der Taelen, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■